Святині, що творять дива

«Наш ДЕНЬ» започатковує проект «Чудотворні ікони Тернопілля». 8 стор.

«А до вас – гості...»

Життєві історії від Зіни Кушнірук у «Сімейному гніздечку» 10-11 стор.

Тернопільський Робертіно Лореті здійснив свою мрію

12-річний Ромчик Сасанчин, який закохав у себе глядачів першого сезону "Голосу. Діти", повернувся на співоче телевізійне шоу. 20 стор.

Незалежний громадсько-політичний тижневик Тернопілля

Наш ДЕНЬ

www.nday.te.ua

Твій. Мій. Наш ДЕНЬ. Разом!

Заснований у червні 2013 року

№5(86), 4 лютого - 10 лютого 2015 р.

«Невже на Тернопільщині - у серці бандерівщини - не знайшлося гідного командира для бойового підрозділу?»

Військовослужбовець Володимир Розум'як вважає, що у трагедії, яка забрала життя бійців батальйону «Збруч», винні командири

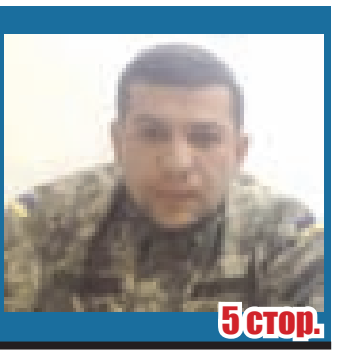

5 стор.

Щоб зберегти цвіт нації

Уповноважений президента з врегулювання ситуації у Донецькій та Луганській областях Ірина Геращенко та Уповноважений президента з прав дитини Микола Кулеба просять міжнародні організації допомогти вивезти дітей та сім'ї з-під обстрілів на Донбасі.

Про це йшлося на зустрічі з представниками всіх міжнародних гуманітарних місій, зокрема з місією Червоного Хреста, ОБСЄ, ООН, ЮНІСЕФ.

Як пояснила Ірина Геращенко, допомога міжнародних місій необхідна у зв'язку з тим, що бойовики не дають можливості створити гуманітарний коридор для безпечного вивозу дітей.

Микола Кулеба заявив, що часто фіксуються факти зухвалого порушення прав дітей з боку бойовиків на окупованих територіях та місцях ведення боїв. Лише протягом цього року від обстрілів з боку бойовиків загинуло більше 10 маленьких мешканців регіону. За його словами, на виїзд чекають декілька тисяч дітей, для розміщення яких вже підготовлено 15 тисяч місць.

Страшні жнива неоголошеної війни

В ООН заявляють про збільшення кількості жертв конфлікту на сході України до 5358 людей і закликають сторони зупинити «потенційно катастрофічне» загострення ситуації. За даними організації, понад 12 тисяч людей були поранені.

В ООН допускають, що насправді ці дані можуть бути «значно вищими».

Як заявив верховний комісар ООН з прав людини Зеїд Раад аль-Хуссейн, щонайменше 224 мирних жителів загинули, 545 були поранені внаслідок боїв, що активізувалися в останні три тижні січня.

«Подальша ескалація буде катастрофічною для 5,2 мільйона людей, що живуть у зоні конфлікту в східній Україні», – сказав верховний комісар.

Скорботні дні: Тернопільщина оплакує Героїв

2 стор.

Погода в Тернополі й області

4 лютого - хмарно з проясненням, увечері сніг, температура повітря вночі 3-4 градуси морозу, вдень 0-2 градуси тепла. Схід сонця - 7.43, захід - 17.19.

5 лютого - хмарно з проясненням, уночі сніг, температура повітря вночі 1-3 градуси морозу, вдень 0-2 градуси тепла. Схід сонця - 7.41, захід - 17.21.

6 лютого - хмарно, сніг, температура повітря вночі 2-5, вдень 2-4 градуси морозу. Схід сонця - 7.40, захід - 17.23.

7 лютого - хмарно з проясненням, вночі сніг, температура повітря вночі 4-6, вдень 1-4 градуси морозу. Схід сонця - 7.38, захід - 17.24.

8 лютого - хмарно з проясненням, без опадів, температура повітря вночі 5-7, вдень 4-5 градусів морозу. Схід сонця - 7.37, захід - 17.26.

9 лютого - хмарно, без опадів, температура повітря вночі 6-7, вдень 2-5 градусів морозу. Схід сонця - 7.35, захід - 17.28.

10 лютого - хмарно, можливий невеликий сніг, температура повітря вночі 4-5, вдень 1-5 градусів морозу. Схід сонця - 7.33, захід - 17.29.

Магнітні бурі у лютому

Після затяжного періоду січневих свят лютий справедливо можна називати періодом адаптації до нормального життя. Геомагнітна обстановка буде достатньо спокійною.

Так, **1, 2, 6, 7, 15, 16 і 18 лютого** вірогідні слабкі магнітні бурі. Сильних геомагнітних коливань у лютому не передбачають, тому можете бути спокійними і лише у зазначені дні прихопіть з собою таблетки від тиску чи головного болю.

Народний синоптик

4 лютого - Тимофія. Якщо опівдні світить сонце - весна буде ранньою. **6 лютого** - Ксенії. Цей день вважають переломом зими, і за ним прогнозували погоду на майбутню весну: «Яка Ксенія - така й весна. Якщо на Ксенію гарна погода - весна буде красна». **7 лютого** - Григорія Богослова. Ясна погода - до сприятливого року.

Скорботні дні:

Тернопільщина оплакує Героїв

“Додому везуть ще одного Героя...”, – такі повідомлення все частіше розсилають волонтери, закликаючи провести в останню дорогу солдатів. Автомобілі з тілами військових зустрічають при в’їзді у міста, люди тримають в руках лампадки і стають на коліна. Тернопільщина не встигає знімати чорні стрічки із національних стягів. Майже щодня в області оголошують Дні жалоби за земляками, які загинули на Сході.

В офіційних повідомленнях із загостренням протистоянь звичайні люди, в яких є імена та прізвища, перетворюються на суху статистику цифр. Кажуть: війна – це коли ми вже не знаємо імен загиблих...

Хто вони – тернопільські герої, які віддали життя, обороняючи Україну?

Впізнали за патріотичним татуюванням

25 січня у боях під Дебальцевим загинув 35-річний **Володимир Питак** із села Дарахів Теребовлянського району. Десять років тому він виграв «зелену карту» та емігрував до США. Жив у Детройті, Чикаго, проте не зміг бути за кордоном, коли його держава в небезпеці.

Торік у березні він повернувся в Україну, щоб захищати її від російського агресора. У серпні Володимира мобілізували. Він був бійцем 128-ї гірсько-піхотної бригади й потрапив у бій в одній з найгарячіших точок Донбасу.

Повідомив про загибель героя його земляк, з яким вони служили. Впізнали Володимира за патріотичним татуюванням на грудях біля серця.

Серед рідних в Героя АТО залишилися батьки, два брати, племінники. Сім’ї він створити не встиг. Похоронили оборонця в рідному селі. Попрощатися з ним прийшли сотні людей.

Проводжали на колінах

Володимир Чеславський загинув 26

січня біля Попасної у Луганській області. Чоловік родом із Підволочиського району, села Голотки. Йому було 40 років.

Володимира мобілізували торік, наприкінці літа. Служив він у 26-ій Бердичівській артилерійській бригаді. У січні його підрозділ перекинули на Луганщину. Після нічого маршу бригаді наказали зайняти позиції та оборонятися. Військові навіть не встигли окопатися, як потрапили під обстріл. Побратими Володимира кажуть: за добу він просто замерз із автоматом у руках на полі в неглибокому рові.

Володимир жив із мамою. Батько помер років сім тому. Добрий був, веселий і надійний, кажуть односельці. Раніше працював водієм у колгоспі.

Прощались з бійцем жителі двох областей. 40-річного військового везли в рідне село на Тернопільщині, а жителі міст і сіл Хмельниччини вишикувалися в живий коридор із квітами, лампадками та прапорами.

Найгірше підтвердилося за кілька місяців

Цими днями Тернопільщина прощалася із військовими, яких вдалося віднайти за допомогою генетичної експертизи. 1 лютого у селі Кам’янки Підволочиського району поховали 33-річного **Івана Воробля**. Він служив у 80-й бригаді, загинув 5 вересня на Донбасі.

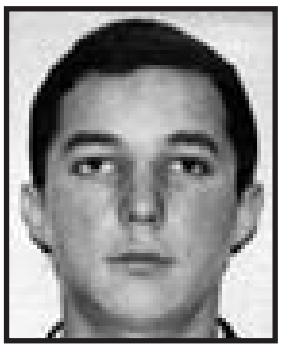

В АТО чоловік пішов іще влітку добровольцем. Від вересня рідні нічого про нього не знали й до останнього сподівалися побачити його живим. Загибель Івана підтвердила ДНК-експертиза.

Жалобний кортеж із тілом бійця люди зустрічали зі свічками та прапорами. У чоловіка залишився дев’ятирічний син.

Того ж дня у селі Курівці Зборівського району хоронили **Юрія Флисту**. Йому було лише 28 років, служив у 24-ій механізованій бригаді. На фронт зголосився добровольцем.

Одружитися хлопець не встиг, додому сина чекали батьки. Востанне рідні спілкувалися з ним іще в жовтні минулого року. Виявилося, що восени, 15 жовтня, він загинув у бою під селом Сміле Луганської області. Згодом провели ДНК-експертизу загиблих солдатів, і Юрія перезаховали у рідних Курівцях. Прощалися із земляком усім селом, а останню його дорогу вистелили свічками.

Ще одного бійця – 37-річного **Ярослава Сташківа** поховали у селі Щепанів Козівського району. Він був активістом Майдану, а з початком військових дій на сході України поїхав служити добровольцем у складі батальйону “Айдар”. Побратими називали його “Бистрий”.

Чоловік потрапив під обстріли “Градів” неподалік міста Щастя Луганської області. Сепаратисти розбомбили кілька житлових будинків. Один зі снарядів розірвався біля автомобіля батальйону “Айдар”. Машина загорілася. Там якраз був Ярослав. Врятувати його не вдалося.

Сталося це на початку грудня, однак тіло оборонця доправили додому лише за два місяці, після проведення експертизи ДНК.

Під обстрілом “Градами”

Днями надійшла звістка про смерть ще одного військового з Тернопільщини. **Дмитро Заплітний** загинув у зоні АТО 28 січня. Він служив у 128-ій окремій механізованій бригаді. Потрапив під обстріл “Градами” блокпосту в Шахтарському районі Донецької області.

Дмитро був найстаршим у багатодітній сім’ї, ще не встиг одружитися. Йому виповнився всього 31 рік.

Ще одна сумна звістка надійшла на Тернопільщину з Херсонської області. У селі Червоний Чабан загинули шестеро бійців батальйону “Збруч”. Трагедія сталась у неділю. У Тернополі оголосили триденну жалобу. До Херсона вирушили за тілами загиблих.

“Наш ДЕНЬ” висловлює щирі співчуття родинам, друзям і знайомим загиблих бійців. Вічна пам’ять Героям!

Кабмін заборонить росіянам їздити в Україну без закордонних паспортів

Відтепер росіяни в’їжджатимуть в Україну лише за закордонними паспортами. Відповідну постанову ухвалив український уряд.

Кабмін вирішив зупинити дію окремих положень угоди двох країн – щодо безвізового режиму. Прем’єр Арсеній Яценюк вважає, що це дозволить посилити контроль на кордоні і мати більше інформації про громадян, які їдуть в Україну.

– Ми вилучаємо внутрішній паспорт і свідоцтво про народження як підставу для перетину державного кордону. Тепер необхідно, щоб російські громадяни, як і просив Володимир Путін, користувалися виключно закордонними паспортами. Це нам дасть можливість посилити суттєво контроль і забезпечити інтереси національної безпеки України, – зазначив він.

Світла пам’ять

Минає 9 днів як відійшла у вічність рідна матуся, любляча бабуся, пані їмость

Марія Драпінська.

Її життєвий шлях був встелений виконанням заповідей любові до Бога і до ближнього. Пані їмость була тим розлогим деревом, у тіні якого знаходив відпочинок, добру пораду, настанову нині покійний чоловік митрофорний протоєрей о. Омелян.

Жертовну материнську любов відчували діти та онуки. І це ще більше підсилює смуток і втрату найдорожчої, наймилішої серцю людини. Направду, щаслива та дорога, котрою душа йде у цей Різдвяний час, - вона веде до Бога, де спокій там знайде. І в поміч душі їмості Марії хай стане наша молитва, наші спогади і вічна пам’ять у наших серцях.

Син Олег, невістка Мирослава, дочка Олеся, зять Ростислав, внуки і священики Козлівського деканату.

У Тернополі зібрали кошти на допомогу дітям загиблих Героїв

Небесний батальйон українського війська збільшується з кожним днем. Батьки, матері, дружини, діти... Вони втратили у жорстоких боях найближчих, найрідніших. Сьогодні ці люди дуже потребують нашої підтримки та допомоги. Нещодавно відомі тернопільські підприємці, науковці, поети і фотографи об'єднали свої зусилля, аби допомогти дітям полеглих в АТО земляків. З ініціативи депутата Тернопільської міської ради Віталія Цимбалюка у місті відбувся благодійний вечір на підтримку родин воїнів, які загинули у боях на сході України.

Під час заходу відбулася презентація мистецького календаря «Серце Європи – Тернопіль». На його сторінках – мальовничі куточки файного міста і ліричні рядки відомих тернопільських поетів. Гості вечора могли придбати видання і тим самим допомогти дітям загиблих Героїв. Усі вони об'єдналися у «Благодійну сотню», яка надалі робитиме добрі справи.

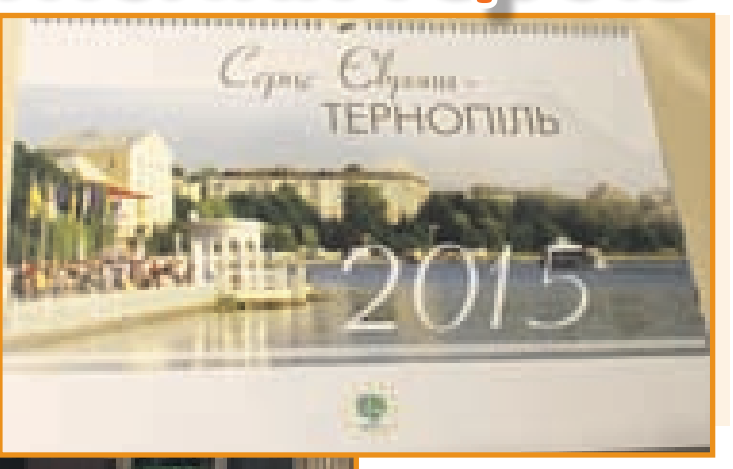

- Ідея цього благодійного вечора народилася після того, як на військовому вишколі я познайомився з чоловіком, який зараз воює на Сході, - розповідає ініціатор акції Віталій Цимбалюк. - Він зізнався мені, що найбільше хвилюється про три речі: аби не вернутися з війни інвалідом, щоб, коли він загине, діти не залишилися голодні, а також, щоб жертви наших хлопців не були марними. Я впевнений, що про це думають всі захисники України. На свято Миколая я відвідував деякі родини полеглих Героїв. І зрозумів, що для цих сімей не стільки важлива матеріальна допомога, як увага, моральна підтримка, відчуття, що вони не залишилися наодинці зі своєю бідою.

На свято Миколая Віталій Цимбалюк вперше познайомився з кількома родинами загиблих за волю України: Дениса Громового, Руслана Степули, Сергія Долгіх, Миколи Руснака.

- Це добра козацька традиція – всією громадою підтримувати дітей і родини тих, хто загинув, захищаючи рідну землю, - додає Віталій. – Так робили наші предки. Не маємо права забувати про це сьогодні у такий непростий для України час.

На благодійний вечір завітали рідні загиблих Героїв. Вони не могли стримати сліз, коли згадували про своїх найдорожчих. Кажуть, такі заходи дуже потрібні сьогодні. Адже багато людей хочуть допомогти, але не завжди знають, як це можна зробити.

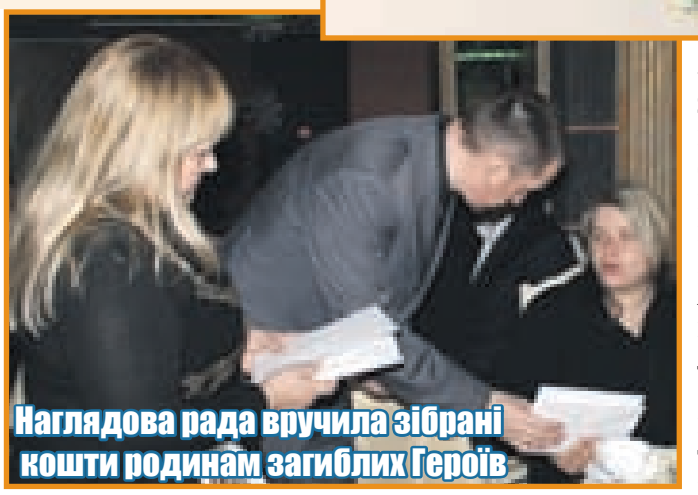
Наглядова рада вручила зібрані кошти родинам загиблих Героїв

До роботи над календарем «Серце Європи – Тернопіль» долучилися тернопільські фотомайстри Микола Василечко і Василь Стрижко, вихованці фотостудії «ІКС-позиція» Віктор Базюк та Василь Погорілець. Також на сторінках використали вірші відомих тернопільських поетів - Бориса Демківа, Олега Германа, Євгена Безкоровайного, Богдана Мельничука, Сергія Сірого, Мирослави Іванців, Степана Галябарди, Петра Сороки, Антона Гриба, Олександра Бугая.

- Я хочу подякувати батькам, які виховали таких чудових хлопців, котрі віддали життя за нас і нашу державу, – каже Василь Стрижко. – Ми з учнями одразу відгукнулися на пропозицію взяти участь у створенні цього благодійного календаря. Нехай ця маленька лепта допоможе родинам Героїв. Низький уклін воїнам, які загинули за Україну. Будемо робити все, що в наших силах, аби пам`ять про них жила.

Загалом під час благодійного вечора продали півтори сотні примірників. Зібрали більше 50 тисяч гривень, які поділили порівну між сімома дітьми загиблих Героїв.

Організатори запевняють, що такий благодійний вечір перший, але не останній. Тож усі родини Героїв, які загинули на фронті, не залишаться без підтримки та допомоги.

Юля ТИМКІВ.

У тернопільському училищі відроджують українські традиції

Справжнє свято українських традицій і звичаїв відбулося у Тернопільському вищому професійному училищі сфери послуг та туризму. Учні та викладачі закладу колядували та віншували, красувалися у вишиванках та українських хустках. У мистецькій вітальні «Лелітка» провели конкурс колядок та різдвяних віншувань.

У цьому народознавчому заході взяли участь майбутні флористи, кравці, перукарі, оператори комп'ютерного набору, агенти з організації туризму. Привітав присутніх у залі глядачів та учасників конкурсу отець Богдан Зінченко. А потім залунали колядки, які об'єдналися у символічний обрядовий вінок, у якому кожна квітка – старовинна чи сучасна колядка.

- Це чудове свято вкотре показало усім нам, яка багата українська культура, - каже директор училища Галина Грушко. – І учні, і викладачі чудово підготувалися до конкурсу і подарували усім гарний настрій.

Допомагали учням у підготовці до конкурсу їх педагоги, а деякі з них разом із своїми вихованцями взяли участь у театралізованому дійстві.

- Сьогодні в училищі народилася традиція віншувань, колядок та щедрівок, - зазначив отець Богдан Зінченко. – Ви усі чудово виступили і подарували справжню радість для себе і своїх викладачів. У спогадах та враженнях від сьогоднішнього дійства ви рознесете у свої домівки і радість народження Ісуса Христа.

Журі конкурсу обрало кращі колективи святкового вечора та нагородило їх грамотами, а всіх учасників дійства - солодощами. Отож, третє місце у конкурсі зайняла група № 15, друге – №33. Найкраще колядували учні групи № 11-Т . Усі переможці конкурсу отримали в подарунок поїздку в Карпати.

Таня НИЧКА.

Петро ЛАНДЯК:
Про бюджет міста, ЖКГ і землю під гаражами...

Минулого тижня відбулась сесія Тернопільської міської ради, яка розглянула низку важливих для міста питань. З цього приводу ми розмовляємо з депутатом міської ради, головою Тернопільської обласної організації політичної партії «Громадянська позиція» Петром Ландяком.

- Пане Петре, які питання на останньому засіданні сесії міської ради ви можете відзначити та в чому їх особливість?

- Сесія прийняла бюджет міста на 2015 рік, а також низку програм загальноміського значення. Бюджет міста є на 159 млн.грн, або на 18 % більшим за бюджет минулого року. Вперше за роки нашої незалежності ми не отримуємо дотацію вирівнювання, а з бюджету міста вилучають в центральний бюджет 12 млн. грн. Якщо в країні ситуація не погіршиться – бюджет можна буде легко виконати.

- Звідки у міській казні взялися додаткові кошти в умовах війни і економічної кризи в Україні?

- Слушне питання. В умовах війни та гострої економічної кризи кошти для бюджету центральна влада забирає в малого та середнього бізнесу, вводячи низку додаткових податків, а паралельно декларує послаблення тиску на малий і середній бізнес. Гляньте на програму соціально-економічного розвитку, де в розділі V «Ринкові перетворення», розробники міської програми передбачають ріст числа зайнятих у малому і середньому бізнесі міста на 5,5%, ріст обсягу реалізованої продукції по 5,0% і при цьому ріст надходжень до бюджету аж на 15,2%. З цього можна зробити лише один висновок – що тиск на малий і середній бізнес через розширення бази оподаткування центральною владою країни, серйозно зріс. І це при зростанні кредитних ресурсів та при двохразовій девальвації нашої грошової одиниці – гривні.. Таким чином я стверджую, що умови для ведення бізнесу в Україні ускладнюються, а влада в Києві говорить, що вона дбає про підприємців. Тим часом панує корупція, не діє прокуратура, прикриваючи дії виконавчої влади, не працює закон. Якраз на ліквідацію корупції у владі, яка є найбільшим внутрішнім злом та не дає шансів на розвиток країни, мали б бути в першу чергу направлені зусилля влади. На це коштів не потрібно – лише бажання президента і прем'єр-міністра та їх скоординовані дії , однак цього, на жаль, не має.

- Що скажете стосовно програм, яких прийнято чимало?

- Програми міста мали б бути фундаментальними документами, які можуть забезпечити комплексний і системний розвиток чи вирішення проблем в тій чи іншій галузі. На жаль, до прийнятих програм міська влада, як правило, ставиться формально. Програми в основному переписують (копіюють) з року в рік, не читаючи, що ж там написано, за винятком тих моментів, які є цікавими для керівництва міста. Для прикладу: якщо у програмі є стаття «мощення бруківкою тротуарів та площ», то до цього представники влади ставляться дуже серйозно, тому що тут є прямий лобізм виробника (одного!) цієї бруківки. Інші питання, навіть проблемні, є нецікавими владі.

Зверніть увагу на програму реформування і розвитку житлово-комунального господарства. У розділі ІІ «Мета програми» вказано: «своєчасне санітарне очищення вулиць, доріг, тротуарів міста», або «ремонт під'їздів та підвалів житлових будинків». Це що - мета програми чи все ж щоденні обов'язки служб? Зазначу, що ці фрази переписуються з «програми» в «програму». Гляньте программу 2011 року - ці фрази є ще й там і переписуються з року в рік. Це свідчить про формалізм у роботі і таке ж відношення до програм , які влада готує для самої себе, а не для громади. Поряд з цим, у цьому ж розділі ІІ програми передбачено «громадський контроль за діяльністю ЖЕКів». Зазначу, і тут формалізм, бо ці слова записані також у кожну попередню «Програму...», - як і 2011 року, так і до цього. Якщо ця норма програми не є формальною, чому ж тоді у 2012 році мені потрібно було направляти аж 5 листів міському керівництву для того, щоб затвердити форми звітності ЖЕКів ? Ці звіти якраз забезпечують прозорість у витрачанні коштів і систему контролю. На свої звернення я весь час отримував формальні відписки і лише з 5-ої спроби вдалося дотиснути міське керівництво. Інший приклад: у 2014 році, за дорученням мешканців восьми гуртожитків, де діють ОСН (органи самоорганізаці населення – будинкові комітети), я направив також 5 листів керівництву міста, щоб воно забезпечило звітність ЖЕКу. Знову тільки формальні відписки. До сьогодні ще не вдалося отримати звіти ЖЕКу. Що це тоді ?

Яку програму ще потібно приймати. Чи це не окозамилювання? Про яке справжнє, а не паперове, реформування житлово-комунальної галузі може йти мова у нашому місті?

Ще один важливий аспект. Асигнування на житлово-комунальну галузь зросли цього року на 60% ,або на 60 млн.грн. більше у порівнянні з минулим роком, однак на капітальний ремонт дахів направлено лише на 500 тис.грн. більше, ніж минулого року. Не передбачено вкладання коштів в заміну мереж. Невже проблем з мережами немає, зверніть увагу на те, що більше тижня назад 5 днів поспіль безперервно витікали на вулицю нечистоти з каналізаційного коллектора на пр. Злуки, будинки 33-41. І це не поодинока проблема. Узимку в багатьох місцях легко встановити, де проходить теплотрасса, адже снігу там немає, він випаровується. Чому не виділяють кошти на заміну мереж? Із 761 ліфтів, які використовуються в місті, 408 працюють з понаднормативним терміном. Однак, влада заклала лише 1 млн. грн. на їх капремонт, так як і минулого року, та не заплановано заміни жодної заміни ліфта. Тобто, гроші не будуть вкладатися по найбільш необхідних напрямках, а, в першу чергу, там, де це буде вигідно, з огляду на наступні місцеві вибори, які відбудуться в жовтні цього року.

- На двох сесіях поспіль ви піднімаєте питання приватизації землі під гаражами.

- Так, вважаю аферою спрямувати людей до приватизації землі під гаражами у гаражних кооперативах. Повторюю, під видом нібито доброго жесту, що «влада дає безплатно землю», придумали, як забрати у кожного власника гаража по 2000 грн. Для чого? Тернополянину дійсно потрібно оформити право власності на свій гараж, а землю потрібно передати безплатно у власність гаражному кооперативу.

Якщо кожен власник гаража змушений заплатити 1700-1800 грн. за технічну документацію на землю для її приватизації, а по гаражному кооперативу, де є 600 гаражів, ця сума складає більше 1 млн. грн.. то у випадку передачі у власність всієї земельної ділянки гаражному кооперативу – останній не буде сплачувати жодної гривні за документацію.

Хто може забрати в людини землю, якщо оформлено право власності на гараж? Даю відповідь – абсолюно ніхто.

Якщо врахувати кількість гаражів у місті, то сума за виготовлення технічної документації складе приблизно 15 млн. грн. Робіть висновки, хто в цьому зацікавлений!

На останій сесії я задав міському голові питання, яка його позиція з приводу приватизації землі власниками гаражів. Він відповів, що у січні ц.р. керівництво міста збирало на нараду голів гаражних кооперативів, де представники влади сказали, що якщо гаражний кооператив хоче отримати всю земельну ділянку у власність, то влада міста не заперечує, а якщо людина таки хоче це зробити індивідуально – то й тоді ніхто не може цьому протидіяти. Що ж, зрозуміло! І виглядає демократично!

Тому правлінням гаражних кооперативів я рекомендую невідкладно подавати заяви до міської ради, а я буду їм у цьому допомагати.

Жарти закінчились

З 1 січня 2015 року допуск до роботи працівника можливий лише за умови укладення трудового договору та повідомлення органу фіскальної служби. Про це зазначено в оновленій статті 24 Кодексу законів про працю. І хоча такий порядок повідомлення наразі Кабінетом міністрів не встановлено, фахівці Тернопільської ОДПІ радять роботодавцям інформувати податкову інспекцію листами довільної форми з долученням копії укладеного трудового договору. Адже такої суворої відповідальності за порушення вказаної статті до цього часу ще не було.

Як зазначили у відділі комунікацій, відповідальність передбачена як згідно з Кодексом законів про працю (далі – КЗпП), так і згідно з Кодексом про адміністративні правопорушення (далі КпАП).

Новою редакцією статті 265 КЗпП передбачено, що юридичні та фізичні особи - підприємці, які використовують найману працю, несуть відповідальність у вигляді штрафу в разі:

фактичного допуску працівника до роботи без оформлення трудового договору (контракту), оформлення працівника на неповний робочий час у разі фактичного виконання роботи повний робочий час, установлений на підприємстві, та виплати заробітної плати (винагороди) без нарахування та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та податків - у тридцятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення (з 01.01.2015р. – 36 540 грн., а з 01.12.2015р.- 41 340 грн.);

порушення встановлених строків виплати заробітної плати працівникам, інших виплат, передбачених законодавством про працю, більш як за один місяць, виплата їх не в повному обсязі - у трикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення (з 01.01.2015р. –3654 грн., а з 01.12.2015р.- 4 134 грн.);

недотримання мінімальних державних гарантій в оплаті праці - у десятикратному розмірі мінімальної заробітної плати, встановленої законом на момент виявлення порушення, за кожного працівника, щодо якого скоєно порушення (з 01.01.2015р. –12 180 грн., а з 01.12.2015р.- 13 780 грн.);

порушення інших вимог трудового законодавства - у розмірі мінімальної заробітної плати (з 01.01.2015р. – 1218 грн. грн., а з 01.12.2015р.- 1 378 грн.).

Крім цього, змін зазнала і стаття 41 КпАП, в якій тепер прописано, що фактичний допуск працівника до роботи без оформлення трудового договору чи контракту тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, фізичних осіб – підприємців, від 500 до 1 тис. неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 8500 грн. до 17 000 грн.).

Повторне протягом року вчинення такого порушення тягне за собою накладення штрафу на вищевказаних осіб від 1 тис. до 2 тис. неоподатковуваних мінімумів доходів громадян (від 17 000 грн. до 34 000 грн.).

Одночасно повідомляємо, що сплата штрафів не звільняє роботодавців від усунення вказаних виявлених порушень.

Відділ комунікацій
Тернопільської об'єднаної ДПІ
ГУ ДФС в області

«Невже на Тернопільщині - у серці бандерівщини - не знайшлося гідного командира для бойового підрозділу?»

Військовослужбовець Володимир Розум'як вважає, що у трагедії, яка забрала життя бійців батальйону «Збруч», винні командири

Минулої неділі Тернопільщина знову здригнулася від болю. У далеких степах Херсонщини загинули наші земляки. Жорстока смерть чатувала на них не під час бою з ворогом, не на передовій, а у... тваринницькому приміщенні колишнього колгоспу. Вона підступно підкралася вночі, коли хлопцям, напевно, снилися рідні домівки, дорогі серцю люди...

1 лютого о 4 години ранку в селі Червоний Чабан Каланчацького району Херсонської області стався вибух в одному з наметів, де, серед інших, ночували і бійці «Збруча». У результаті пожежі та детонації боєприпасів шестеро військовослужбовців загинули, ще одинадцятеро отримали опіки різного ступеня тяжкості. Також вогонь знищив стрілецьку зброю, набої до неї та інше військове майно.

Військова прокуратура Південного регіону України почала кримінальне провадження. Пожежа, як заявили у цьому відомстві, сталася через те, що один з військовослужбовців для розпалювання печі застосував бензин. Цього бійця затримали, а також призначили пожежно-технічну та низку судово-медичних експертиз.

- Я особисто спілкувався з військовим прокурором. Це порядна людина, яка пройшла крізь АТО, і тому впевнений, що не спустить цю справу на «гальмах», - так сказав під час скайп-зв'язку з тернопільськими журналістами військовослужбовець полку спецпризначення головного управління військової розвідки Володимир Розум'як. До листопада минулого року він не тільки служив у батальйоні «Збруч», а й стояв біля витоків його створення, інструктував новобранців, докладав максимум зусиль, щоб підрозділ був боєздатним та належно оснащеним.

Так вже трапилося, що саме у ці дні він, перед відправкою на Схід, приїхав у місце розташування батальйону провідати свого бойового побратима і близького друга нині покійного Павла Римаря, інших солдатів, яких знав за період спільної служби.

За словами Володимира, навіть якщо до пожежі призвела злочинна недбалість сержанта 30-ї бригади, який перебував у сусідньому від «збручівців» наметі (а саме такою на тепер є основна версія слідства), це аж ніяк не знімає відповідальності з командування та офіцерів тернопільського батальйону.

Передусім Розум'як звинувачує заступника командира з тилового забезпечення, який безпосередньо відповідає за створення належних і безпечних умов для розквартирування особового складу:

- По-перше, легкозаймисті намети були розміщенні у приміщенні із загратованими вікнами, що стало однією з причин смерті хлопців. По-друге, за всіма військовими нормами навіть в умовах бойових дій боєприпаси повинні зберігатися на безпечній від людей відстані, а цього не було зроблено.

Та найбільше спецпризначенця вразив той факт, що вже після трагедії, коли в опіковому центрі Херсону на межі життя та смерті балансували четверо бійців, жоден з офіцерів підрозділу, включаючи командира Ларіна, не відвідав потерпілих, не підтримав їх хоча б добрим словом.

А ще Володимир Розум'як багато говорив про нестатутні стосунки між командуванням та особовим складом «Збруча», про неналежний морально- психологічний клімат у підрозділі. І якщо, на його переконання, бойовий дух солдатів є високим, усі вони рішуче налаштовані виконувати поставлені завдання, то офіцери на чолі з підполковником просто паразитують, живуть власними інтересами, але за рахунок тернопільської громади, яка постійно матеріально підтримує свій рідний батальйон.

- Невже на Тернопільщині – у серці бандерівщини не знайшлося гідного командира для цього бойового підрозділу? – задав на нині вже риторичне запитання боєць полку спецпризначення перед телекамерами регіональних та всеукраїнських мас-медіа. Та, на жаль, воно, це питання, так і зависло у повітрі...

Батальйон «Збруч» був сформований у травні минулого року районними та міськими комісаріатами Тернопільської області з числа добровольців і мобілізованих наших земляків.

На оснащення цього підрозділу з обласного бюджету депутати виділили мільйон гривень. Паралельно, батальйон був профінансований Міністерством оборони України і волонтерами.

Після проходження вишколу на військовому полігоні особовий склад 6-го батальйону територіальної оборони розпочав службу з охорони стратегічних об'єктів області. Пізніше, частину підрозділу українське командування вирішило направити на Херсонщину для виконання завдань у районі проведення Антитерористичної операції на півдні України. Це викликало певні проблеми, бо основна мета батальйону при його формуванні була доведена до майбутнього особового складу як охорона стратегічних об'єктів Тернопільської області. Тому, 17 липня заступник командира батальйону з військової підготовки Віталій Гуменний та 38 солдатів, у більшості з сімейних обставин, відмовилися виконувати цей наказ і залишилися служити в Тернополі, але проти них було відкрито кримінальне провадження за ст. 402 Кримінального кодексу України. На цьому перипетії зі «Збручем» не закінчилися. Невдовзі у деяких регіональних засобах масової інформації з'явилися публікації, у яких військовослужбовці звинувачували командира батальйону Ігоря Ларіна у знущанні над підлеглими, а також кореспонденції зовсім протилежного змісту, автори яких схилялися до думки, що публічні нападки на підполковника носять замовний характер.

Так це, чи ні, а більшість бійців продовжила нести службу на блокпостах у Херсонській області на кордоні з Кримом.

Восени 2014 року Міністерство оборони та Генеральний штаб Збройних сил України прийняли рішення про переформатування 6-го БТрО у мотопіхотний батальйон та зарахування військовослужбовців з Тернопільщини до складу 128-ої гірсько-піхотної бригади.

Ось такою є поки-що коротка «біографія» бойового підрозділу, який, як і десятки інших, захищає Україну та українців у зоні так званої антитерористичної операції, або правильніше – на війні з терористами та окупантами. Такими скупими є відомості про батальйон у Вікіпедії – вільній інтернет-енциклопедії.

Щоправда, після трагедії 1 лютого сюди обов'язково внесуть ще й прізвища тих, хто не вижив у вогні. І вже неважливо, чи ці людські втрати вважатимуть бойовими. Болить зовсім інше – не стало наших земляків, чиїхось чоловіків, синів, братів, рідних. Вічна їм пам'ять!

У зв'язку з трагічною загибеллю бійців «Збруча» на Тернопільщині оголошено три дні жалоби...

Юрко СНІГУР.

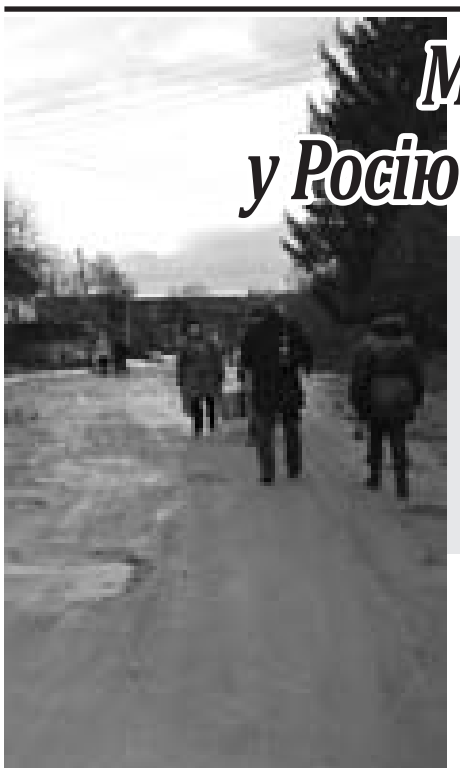

Мешканці Конюхів на Тернопільщині у Росію не втікають і готові захищати Україну

Одне з найбільших сіл Тернопільщини прославилося на всю Україну. У Генштабі Збройних Сил України заявили, що жителі західних областей масово виїздять за кордон, аби уникнути мобілізації, мовляв, цілими автобусами втікають з сіл в Росію на заробітки. Зокрема, навели приклад села Конюхи Козівського району, звідки, нібито, виїхало два автобуси чоловіків, аби не йти до війська.

Звістка про масову втечу тернополян до країни-агресора була спростована Адміністрацією Президента, однак інформацію відразу ж розтиражували російські ЗМІ.

«Наш ДЕНЬ» кілька місяців тому писав про село Конюхи, яке є лідером в області за кількістю багатодітних родин. Тож ми вирішили особисто перевірити, чи дійсно жителі села бойкотують мобілізацію і як сприйняли заяву чиновника мешканці Конюхів.

Село Конюхи розташоване більше, ніж за п'ятдесят кілометрів від обласного центру. Налічує воно близько 2,5 тисяч мешканців. Однак у селі немає ані хороших доріг, ані роботи. Більшість чоловіків, аби прогодувати родини регулярно їздять на заробітки.

- Ніхто нікуди не тікає. Є можливість – кожен їде заробляти копійку, – каже жителька села Світлана Рижко. – Бо на що жити? У селі роботи нема Одна пенсія. Треба поле обробити, купу грошей вкласти в господарство. А де їх взяти?

Люди в Конюхах про заяву Генштабу дізналися з новин. Кажуть, жодні автобуси із села не виїздили. Із Конюхів зараз сім хлопці у зоні АТО, ще 11 проходять строкову службу у різних куточках держави.

Як у селі відбувається четверта хвиля мобілізації, ми вирішили поцікавитися у сільській раді. Та на місці застали лише секретаря Стефанію Франків. Сільський голова отримав повістку і саме проходив медичну комісію.

- Зараз медогляд проходять п'ятеро чоловіків. Три йде добровольцями на контрактну службу і двоє за повістками. І навіть сільському голові повістку вручили. Он – медогляд проходить, – розповідає Стефанія Франків. – У селі заява столичного чиновника обурила людей. Від війська тут не тікають і масового виїзду за кордон зараз нема. Це – неправда.

У селі, розповідають місцеві жителі, після свят чоловіки справді їдуть на заробітки. Та через війну з Росією більшість працює сьогодні у Києві на будовах. А ще у Конюхах 32 багатодітні сім'ї, тож чоловіків з них до війська не беруть. Та в разі потреби жителі села готові захистити Україну.

- Як? Служать хлопці і боягузами їх рахують? – обурюється Олександр Савків. – Є і добровольці, що служать. Як буде оголошений воєнний стан, загальна мобілізація, то я думаю, що взагалі всі підуть.

У сільській раді кажуть, що повістки розносять сумлінно, священик в церкві закликає боронити Україну. Однак дуже часто повістки приходять тим, хто вже служить в зоні АТО, або давно виписався із села. Тож запрошують високопоставлених чиновників в гості, аби ті на власні очі переконалися, що ніхто із села не втікає. А ще особисто провести агітацію за службу в армії і захист держави.

Юля ТОМЧИШИН.

Поки лаємо світ...

Україна у вогні, а світ - у роздумах: допомогти нашій державі зброєю, чи продовжувати бавитися у дипломатію, яка зазнала провалу. Дипломатичні потуги не змогли зупинити анексії Криму і війну на Сході. Для Путіна дипломатія - це погрози, вторгнення, брехня і залякування ядерною кнопкою.

Зброю можна зупинити зброєю

Чимало закордонних політиків та військових експертів наголошують: зброю можна зупинити лише зброєю. Зокрема, значна частина представників американського політичного істеблішменту - і республіканці, і демократи - переконані: Захід повинен озброїти Україну. Так, під час слухань у комітеті з питань збройних сил Сенату США екс-держсекретарі Мадлен Олбрайт, Джордж Шульц і Генрі Кіссинджер назвали обов'язком Сполучених Штатів протистояти російській агресії й висловились за надання Україні оборонної зброї. За їхніми словами, російська агресія, ядерна програма Ірану та терористи Ісламської держави - найбільш небезпечні загрози.

Керівництво США наразі не прийняло рішення щодо постачання Україні летальної зброї. Водночас варіант такої підтримки не виключається у майбутньому, заявила речниця Держдепу Джен Псакі.

Щодо Європи, то категорично проти надання зброї висловлюється Німеччина. Канцлер Ангела Меркель заявила: конфлікт на Донбасі неможливо вирішити у «військовий спосіб». Європейський політикум і далі посилається на нежиттєздатні Мінські угоди. Й ратує за якнайшвидше відновлення перемир'я на Донбасі.

Свого часу Німеччина чомусь не закликала до «перемир'я» і «режиму тиші» іракських курдів та ісламістів. Збройні формуванням курдів на півночі країни протистоять бойовикам так званої «Ісламської держави». Восени минулого року німецький уряд вирішив надати курдам зброї на 70 мільйонів євро. Причина, за словами Меркель, у загрозі дестабілізації регіону і ризиках для європейських держав. Рішення Німеччини назвали вельми незвичним, оскільки країна, пам'ятаючи про нацистське минуле, уникає участі у збройних конфліктах і не постачає озброєння у зони таких конфліктів. У випадку з іракськими курдами, Німеччина правило порушила.

А як же війна на сході України, де бойовики воюють виключно за підтримки Росії? Теракти проти мирного населення? Зруйновані міста і села? Тисячі вбитих і поранених? Хіба для Європи не існує ризиків, якщо не зупинити рашизм?

Британське видання «The Sunday Times» констатує: «Після поновлення російського військового наступу на Україну настав час для Заходу усвідомити, що його політиці не вдалося стримати Москву. У той час, як президент Путін має чітку стратегію війни, агресії та дезінформації, Америка і Європа реагують мінімальним стримуванням, скромними санкціями й переважно неефективною дипломатією. Болісна правда полягає в тому, що Путін не відмовився від своїх цілей в Україні».

Бог їм суддя, а, може, пекло...

На долю України випало багато біди і мало спокою. Світ часто залишався байдужим до наших втрат і тривог. Спостерігав і мовчав. Боляче...

Поки лаємо світ, «діяльність» деяких вітчизняних «слуг народу» узагалі не вкладається в голову. Наприклад, за визнання Росії країною-агресором не проголосували 27 депутатів із 298 присутніх у сесійній залі (де були решта?). Від «Блоку Петра Порошенка» не голосували п'ятеро нардепів. Від «Народного фронту» - «троє». «Опозиційний блок» не дав жодного голосу. Із фракції Радикальної партії Олега Ляшка не голосували двоє (у тому числі екс-голова Тернопільської ОДА Юрій Чижмарь). Із групи «Економічний розвиток» не голосували двоє, а групи «Воля народу» - не голосував один нардеп.

Парадоксально, що депутати ряду місцевих органів влади відмовляються визнавати ДНР і ЛНР терористичними організаціями. І це в той час, коли Україна просить міжнародні інституції визнати «деенерівців» і «еленерівців» терористами. Подекуди громади змушують депутатів переголосовувати вдруге.

Важливо, аби суспільство знало про війну правду. Від перших осіб держави. Натомість, звістки зі Сходу приносять волонтери, журналісти, бійці. Влада часто виступає у ролі статиста. У зв'язку з останніми подіями в АТО нардеп Антон Геращенко звернувся до Верховного Головнокомандувача, президента Петра Порошенка. Він, зокрема написав: «Заслухайте доповідь керівництва Генштабу про ситуацію у районі Вуглегірська-Дебальцеве-Чорнухине. Доповідь не формальну, а детальну щодо кожного підрозділу, батальйону, бригади... Запитайте про реальне співвідношення наших сил і сил противника. Про наявність резервів у нас і у противника. Про запаси боєприпасів і ступінь зношеності техніки. Нагородіть тих, хто став у важкому місяці січні героєм не за званням і посадою, а за силою духу і хоробрості. Покарайте тих, хто виявився не готовий до активних дій противника... Народ України, Верховна Рада чекає від вас дій і рішень, скерованих на захист Батьківщини, доля якої вирішується зараз не стільки на міжнародних переговорах, скільки під Вуглегірськом, Чорнухиним, Дебальцевим».

Інколи правда буває неприємною. Як у даних випадках. Керівник Донеччини Олександр Кіхтенко стверджує, що близько 40 відсотків, а, може, й більше мешканців Дебальцевого воюють на боці бойовиків. «Вони вбивають мирних жителів. Ведуть вогонь по своїх родичах, рідних, близьких. І найсумніше, що по Дебальцевому веде вогонь ще й артилерія «Луганської народної республіки». Тобто, сьогодні луганські вбивають донецьких», - сказав Кіхтенко в інтерв'ю «Острову».

А куди поділись славні шахтарі? За словами голови незалежної профспілки гірників Миколи Волинця, незважаючи на війну, розруху і втрату роботи, шахтарі не поспішають звинувачувати у цьому окупантів. Як і більшість жителів Донбасу, вони покладають провину на Київ і вважають, що, наприклад, гроші їм повинні давати не «ДНР» і «ЛНР», а Україна. Крім того, багато шахтарів підтримують сепаратистів не лише морально, а й стають учасниками різних бандформувань. Є загиблі. Бог їм суддя, а, може, пекло...

Пригадуєте обурення наших співвітчизників, що Захід не вводить санкції проти Росії і українських екс-посадовців? Ввели. І що? Народний депутат, журналіст Сергій Лещенко повідомив: Євросоюз знімає санкції з багатьох поплічників режиму Януковича. Про це, з посиланням на свої джерела у ЄС, він написав у «Фейсбук». Санкції знімають з екс-глави СБУ Якименка, Олексія Азарова, Віктора Януковича-молодшого, Дмитра Табачника, Олени Лукаш і Сергія Клюєва. «Щоб санкції не зняли, Україна повинна була пред'явити підозри цим особам в економічних злочинах. Мене у цьому списку більше всього шокує Клюєв-молодший - на нього було оформлено Межигір'я - головний речовий доказ в економічних злочинах Януковича. Клюєв ходить у парламент, наче нічого не сталося», - зазначив Лещенко.

Світ у цьому вже точно не винен.

Ольга ЧОРНА.

Крути: запалений у вічність смолоскип

Бій під Крутами

Молоді бійці у зоні АТО

Як і кожна інша, українська нація – унікальна. І ми маємо всі підстави гордитися такими особливостями нашого народу, як яскраво виражений примат духовного над матеріальним у його свідомості, як здатність до жертви в ім'я великих ідей та ідеалів, як генетично успадкована кожним поколінням інтелігентна схильність до глибоко духовного окультурення, ушляхетнення того середовища, в яке потрапляє українець. Але є ще одна грань українського характеру, яка є підставою як для національної гордості, так і для національної надії. Це нестримний інстинкт свободи і здатність народу віками боротися за неї. Тут є щонайменше три аспекти.

По-перше, сторінки історії України густо списані кров'ю волелюбних борців, вони відтворюють численні надихаючі взірці масових виявів незламності національної волі і духу, здатності представників кожного покоління українців до боротьби «за Україну, за її волю, за честь і славу, за народ».

По-друге, масові суспільно-політичні рухи українців у своїй абсолютній більшості мали не класовий, а виразний національно-визвольний характер. Оскільки нашими гнобителями завжди виступали окупанти і спроваджені ними колонізатори, то ж навіть соціальні вибухи в Україні неминуче ставали боротьбою за головне: за національну свободу.

По-третє, поряд з національно-визвольним ця боротьба завжди мала яскраво виражений доцентровий характер. І в якій би частині пошматованої різними загарбниками та імперіями України, в якому б її регіоні не спалахувала ця боротьба, яка б субетнічна чи соціальна група не розпочинала її – визначальним напрямком цих змагань, особливо за останні сім століть, завжди було підсвідоме чи усвідомлене прагнення реалізувати одвічну національну ідею-мрію: створення власної національної держави з єдиним центром у святому для українців Києві.

Після упадку величезної та могутньої Київської Русі-України центри боротьби за українську державність постійно змінювалися, географічно охопивши всю територію України. Галицько-Волинська держава, Запоріжжя, гетьманські столиці в Чигирині, Батурині, УНР у Києві, ЗУНР та УВО-ОУН-УПА в Західній Україні. Різні часи, регіони, центри. А суть одна: де лише з'являлася найменша можливість, там творились осередки боротьби за державність цілого народу, демонструючи цим, що потяг до свободи і соборність – у крові в українців, що вони є частиною їхнього єства, невід'ємною складовою українського політичного мислення, атрибутом витвореного за тисячоліття єдиного національного світогляду.

На початку 20-го століття таким центром знову став Київ. За могутнім покликом голосу крові, духу сивої давнини та незнищенної історичної пам'яті українці, як тільки з'явилась нагода, негайно відновили свою державність – УНР та ЗУНР і задекларували свій намір об'єднатися з метою утворення єдиної національної держави. І така держава була створена. От лише політики не зрозуміли її національної сутності. Замість того, щоб величезний народний революційний зрив із неорганізованого націоналістичного руху перетворити в організоване русло і приступити до творення національної держави, вони прийняли на озброєння чужі соціалістичні гасла, розпустили мільйонне військо і виявилися безпорадними перед черговою віроломною зрадою своїх ідейних „побратимів" із імперської Москви.

І тоді, коли боронити Київ було нікому, коли тодішнє політичне соціал-демократичне керівництво держави було безпорадне, за зброю взялася національно свідома молодь.

Півтора століття українці не бралися за зброю. І ось – взялися.

Бій під Крутами – це ще один із разючих прикладів вияву державницького та національного чину, соборності – як категоричного імперативу в політичному мисленні і в політичній практиці українців. Він змінив їхнє мислення, пробудив до національно-визвольної боротьби велику частину українського суспільства з обох сторін Дніпра, вирвав їх з-під впливу численних демоліберальних і соціал-демократичних політичних сил.

Що дала тоді цим молодим людям тодішня держава? Нічого, а вони за неї героїчно боролися та вмирали. Бо знали ціну державності, вірили, що на їхньому героїзмі зродяться нові когорти борців, що те, що пишеться кров'ю на полі бою, неможливо стерти в народній пам'яті.

Так до розкиданих по всій Україні і святих для нашого народу таких історичних місць, як Жовті Води, Корсунь, Пилявка, Берестечко, Конотоп, Полтава, 97 років тому долучилося й Крути – ще один знак нашої буремної історії, невмирущий символ нескореності нації, немеркнучий приклад торжества трагічного оптимізму, незрадливий орієнтир нації на шляху в майбутнє, вимогливий і надихаючий заклик із безсмертя до нинішнього і грядущих поколінь українців. Це за їхнім прикладом, згодом появилися: Базар на Поліссі, Холодноярська республіка на Чигиринщині, Красне Поле на Закарпатті, Стара Загора на Волині, сотні відомих і безіменних місць боїв ОУН-УПА, де українці зі зброєю в руках утверджували право на свою державність.

Нинішня державність – це відвойований, але окупований чужинцями плацдарм, де до режиму внутрішньої окупації долучися хижий московський оскал зовнішньої окупації. Лінія фронту на цьому плацдармі сьогодні проходить через розум, серце і душу кожного свідомого українця, у новітній час найвідповідальнішої фази боротьби за саму українську людину, за її світогляд, за її спосіб мислення та діяння.

Наявність нинішньої державності робить для нас свою найголовнішу справу. І внутрішній, і зовнішній ворог чудово розуміє, що це – ґарантія неустанного прирощення державницької та національної свідомості українських народних мас, які неодмінно дадуть свої позитивні результати в майбутньому. Це підтверджує нинішній приклад героїчної оборони Донецького аеропорту, Пісків, Маріуполя, численних блокпостів на лінії фронту. Тому за нинішню державу, яка нам поки що нічого, окрім перспективи продовжувати боротьбу, не дала (а без зміни антиукраїнської системи влади не дасть), ми за прикладом героїв Крут, повинні боротися до кінця, якщо потрібно – ціною власного життя.

Гіркий досвід минулого ще раз підтверджує, що будь-який ідейний чортополох нав'язаний нам ззовні – соціалізм, демократизм, лібералізм, глобалізм, космополітизм, сектантство, громадянське суспільство, політична нація, ідея «русского міра» – це шлях в нікуди, шлях до нової Голгофи України, до нових Крут. Тільки націоналізм як природна для українського народу ідеологія, що випливає з одвічного духу національної стихії, головними орієнтирами якої є Бог, Україна, свобода, тільки визвольно-революційний рух як втілення цієї ідеології, тільки консолідація народу під стягом української національної ідеї, є запорукою визволення українців від чужих і своїх хижаків, політичного утвердження нації в ролі господаря своєї країни і долі, ґарантування нашому народові гідного життя і продовження себе в часі.

Героїчний чин сучасної української молоді, яка започаткувала Майдан і стала його пробійною силою, героїв Небесної сотні, бійців добровольчих бойових загонів на передовій, сплеск небаченого в XXI столітті прикладів героїзму молодих українців, які перші зупинили наступ московсько-азійської орди, і яких переляканий ворог назвав «кіборгами» – є продовженням безсмертної слави крутян.

Саме їхній приклад безкомпромісної позиції, молодечого романтизму, нескореного духу повинен стати ще одним активізуючим імпульсом, орієнтиром для продовження національно-визвольних змагань – передусім для нас, націоналістів-бандерівців.

Воля або смерть!
Здобудемо Українську державу, або згинемо в боротьбі за неї!
І хай допоможе нам Бог!
Слава героям Крут!
Слава Україні! Героям слава!

Іван СУТА, підполковник ВО «Тризуб» ім. С. Бандери, член НСЖУ.

Отримання пенсії на пошті: надійність понад усе

У складній економічній ситуації в країні питання своєчасності та надійності отримання коштів для пенсіонерів є першочерговим. Навіть незважаючи на бойові дії на сході, Укрпошта стабільно здійснює виплату пенсій у всіх населених пунктах, які знаходяться під контролем української влади.

«Особливістю роботи Укрпошти є те, що вона працює навіть там, де не працює жоден банк, – відзначає в.о. генерального директора Укрпошти Ігор Ткачук. – Саме Укрпошта першою прийшла на допомогу мешканцям звільнених та найближчих до окупованих територій населених пунктів».

Нині, коли десятки банків, переживаючи фінансові труднощі, обмежують видачу готівки через банкомати, а то й припиняють свою діяльність, пенсіонери, які отримують пенсію на картки в цих установах, ризикують принаймні на деякий час втратити доступ до залишків на своїх рахунках.

Дуже важливо, що Укрпошта є лише посередником між державою та пенсіонерами і жодним чином не використовує їхні кошти в своїй господарській діяльності, а відтак пенсіонери убезпечені від ризиків невиплат унаслідок збанкрутіння або погіршення фінансового стану тієї чи іншої установи.

Стабільність і надійність роботи підприємства, у складі якого найбільш розгалужена мережа – 11,8 тис. поштових відділень по всій Україні, підтверджується роками роботи на ринку послуг поштового зв'язку та традиційною довірою населення.

Крім того, лише Укрпошта виплачує пенсії з доставкою додому. Людям похилого віку не потрібно витрачати зайвий час на пошуки потрібного банкомату, в якому може бути недостатньо грошей або який може не працювати.

Пенсіонери зі стажем прекрасно знають, що листоноша не тільки принесе гроші, а й на дому може прийняти комунальні платежі, оформити передплату на газети та журнали, а якщо є потреба, доставити товари першої необхідності, поповнити рахунок мобільного оператора тощо. Неабияке значення для багатьох пенсіонерів має і живе спілкування, адже листоноша – це людина, яка і порадить, і допоможе.

Згідно із законодавством, громадяни України мають право самостійно обирати спосіб одержання пенсії. Ніяка державна чи недержавна установа не можуть примусити пенсіонера змінювати обрану ним установу обслуговування.

Якщо Ви хочете отримувати пенсії вдома, необхідно звернутися із заявою до управління Пенсійного фонду за місцем проживання і чітко вказати при цьому «Пенсію прошу виплачувати поштою з доставкою додому».

Служба інформаційної підтримки: (044) 32 32 099.

Святині, що творять дива

Тернопільщина славиться святими місцями та чудотворними образами, які збереглися із давніх часів. Область оберігає 23 старовинні ікони та мощі п'ятьох святих, які неодноразово творили дива.

«Наш ДЕНЬ» започатковує проект «Чудотворні ікони Тернопілля». Журналісти видання побувають у найдавніших храмах та розкажуть вам про святині, які є гордістю нашого краю. Чекаємо листів і від вас. Можливо, у вашому селі, місті є також старовинні святині, сила яких береже чи оздоровлює кожного. Повідомте і ми обов'язково приїдемо.

Чудотворний Образ Матері Божої Бережанської

Святиня знаходиться у храмі Святої Трійці у самому центрі старовинного містечка Бережани. Образ Божої Матері як подарунок Папи Римського привіз сюди князь Олександр Синявський. Спершу реліквію зберігали в замковій каплиці, але 23 листопада 1831 року її було урочисто перенесено в церкву Святої Трійці на Ринкову площу. До образу прикріпили срібну табличку «Образ чудотворний - Матір Божа з каплиці замкової в Бережанах». За сотні років свого перебування у місті святиня прославилася багатьма чудесами.

Отець Михайло Бугай розповідає, що біля цього Чудотворного Образу завдяки вірі та щирим молитвам оздоровилося багато людей. Однак особливого реєстру оздоровлень у храмі не ведуть. Та й не завжди люди біжать до священиків розповідати про своє зцілення.

- Інколи заходжу до церкви і бачу, як біля ікони плаче жінка, – додає отець Михайло. – Підходжу – запитую, що трапилося, хто вас образив. А вона крізь сльози розповідає, що одужала завдяки святині.

На знак вдячності за повернене здоров'я парафіяни прикріплюють поряд з іконою спеціальні срібні воти у формі рук, очей, сердець. Кожна із них символізує той орган, який зцілив чудотворний образ. Люди чіпали це на знак вдячності за отримані Божі Ласки та подяку за оздоровлення, яке вони отримали за посередництвом Пресвятої Богородиці.

Найстаріша збережена вота датована 1567 роком. У давнину у церковній скарбниці було 39 таких «подяк». Та в кінці минулого століття, коли Українська Греко-Католицька Церква переживала переслідування і різного роду утиски з боку тогочасного режиму, ці воти зникли, розповідають у храмі. Очевидно, їх познімали якісь добрі парафіяни і сховали в церкві. Або ж ті, які займали храм, познімали ці воти, бо не знали, що з ними робити. Та, на щастя, воти віднайшли в травні 2009 року на другому поверсі ризниці (тепер архів церкви). На жаль, жодний золотий виріб не зберігся. Тепер 27 вот прикріплені в спеціально приготовані рамки зліва і справа від образу для показу віруючим.

- Жінка із Козівського району завдяки іконі прозріла. Тоді пішла до майстра і замовила двоє срібних очей, - пригадує отець Михайло. – У нашому храмі було багато зцілень. Одна парафіянка віднайшла свого сина, якого шукала більше 10 років. А лікар, який ходив до храму, зцілився від раку. Після обстеження він приїхав у Бережани і молився перед святинями, а потім, коли пішов на наступне обстеження, то медики були шоковані, що пухлини немає. Тут люди знаходять віру, навертаються до Бога і повертають собі здоров'я. Та, аби ці святині принести зцілення, потрібно перш за все – вірити і покаятися.

МОЛИТВА ДО МАТЕРІ БОЖОЇ БЕРЕЖАНСЬКОЇ

Пречиста Діво, Богородице, надіє всіх християн, які живуть на землі! Не відвертайся від мене, грішного, бо я непохитно надіюся на Твоє Милосердя. Найсвятіша Мати Божа в прекрасному чудотворному Бережанському образі, хорони мене, допомагай мені, щоб я жив(ла) в святості, а в потребі моїй, особливо в тій, з якою приступаю до Тебе (...висловити своє наміреннЯ) вислухай мене, молитвою моєю до Тебе не погорди, її Ти прийми, до Сина Господа Бога, Спасителя душ наших, донеси.

Пречудна Бережанська Божа Мати, скількох Ти вже потішила, скільки сліз витерла тим, які перед образом шукали потіхи і знайшли її? Отож і я приходжу зі своєю просьбою... (наміреннЯ) вислухай мене, молитвою моєю до Тебе не погорди, її Ти прийми, до Сина Господа Бога, Спасителя душ наших, донеси. Пресвята Богородице в чудотворному Бережанському образі, звертаюся до Тебе з тим всім, що мені докучає, в моїх потребах духовних допоможи, порятуй і потіш мене особливо в тій моїй такій важливій справі... (наміреннЯ), вислухай мене, молитвою моєю до Тебе не погорди, її Ти прийми, до Сина Господа Бога, Спасителя душ наших, донеси.

Пречиста Діво Маріє в чудотворному Твоєму Бережанському образі, Мати наша, у Твоїх стоп із серцем сокрушенним і смиренним складаю свої провини. Випроси для мене у Свого Сина милосердя і прощення, випроси мені, помимо моєї невдячності, ту ласку... (наміреннЯ), про яку прошу. Молитвою моєю до Тебе не погорди, її Ти прийми, до Сина Господа Бога, Спасителя душ наших, донеси.

Наймиліша в чудотворному образі Бережанська Божа Мати, Ти найбільша у Бозі моя потіха і розрада, бо не маю іншої помочі, окрім Тебе, ані іншої заступниці, ані благої утішительниці, лише Тебе, Богородице. Пречиста Діво. Припадаю в покорі до Тебе, Владичице, мої тяжкі духовні й тілесні рани прости, не допусти, щоб зло перемогло в мені, і Твоїми Материнськими молитвами прихили до мене Милість Сина Божого і Твого, Господа нашого Ісуса Христа, Спасителя душ наших. Нехай славиться Пречисте Ім'я Твоє на віки вічні. Амінь.

Україна

«Форбс» порахував активи Порошенка

Президент Петро Порошенко володіє значною кількістю активів, серед яких «Рошен», «Богдан», ЗМІ, агропідприємства, суднобудування і невеликий фінансовий сектор. І посідає шосте місце серед найбагатших людей України за рейтингом «Forbes». Активи президента оцінюють у $1,3 мільярда. Слід зазначити, що стаття 103 Конституції забороняє главі держави займатися підприємницькою діяльністю. Активами Порошенка управляють його батько і бізнес-партнери. Активи президента заведені на ПАТ «Закритий недиверсифікований корпоративний інвестиційний фонд «Прайм Ессетс Кепітал ». Президентові належать 100 відсотків акцій фонду. Керівником є його батько - Олексій Порошенко. Петро Порошенко має частку в корпорації «Богдан», яка займається виробництвом автомобілів і автобусів. У 2013 році корпорація мала виручку у 1,05 млрд. грн. Також Порошенко володіє кондитерською корпорацією «Рошен». У 2013-у фабрики на території України принесли 1,5 млрд. грн. прибутку. У суднобудівному бізнесі Порошенко володіє контрольним пакетом акцій заводу «Ленінська кузня» і «Севастопольський морський завод». Загальний прибуток за рік - понад 150 млн. грн. Також президент володіє страховою компанією «Країна», яка принесла 130 млн. грн. у 2013 році.

Газ подорожчає у сім разів?

МВФ вимагає від України підвищення у сім разів тарифів на газ для населення. Про це під час засідання Київського міжнародного економічного форуму заявив заступник глави комітету Верховної Ради з питань бюджету Віктор Кривенко, передає «РБК-Україна». «Таку вимогу можна розглядати виключно як інтерес газодобувних компаній. За нашими розрахунками, такої необхідності, щоб покрити дефіцит НАК «Нафтогаз», немає», - упевнений Кривенко. На його думку, підвищення тарифів має бути, але не більше ніж на 25 відсотків.

Економічні свободи - між М'янмою і Болівією

Україна опустилася на 2,4 позиції у рейтингу країн із вільною економікою і посіла 162 місце із 178 можливих. Щорічний список, підготовлений американською організацією «Heritage Foundation», оприлюднено на її сайті. Рейтинг України відображає скорочення у восьми з 10 економічних свобод із особливо важким погіршенням у сфері власності, управління держвитрат і свободи інвестицій. Україна - на останньому місці із 43 країн Європейського регіону, її загальний бал нижчий, ніж у середньому в світі. Як зазначає «Heritage Foundation», економіка України залишається «репресованою». Верховенство закону слабке. Інвестиційний режим закритий для іноземних інвестицій, які конкурують з великими держпідприємствами. Жорсткий ринок праці й бюрократичного регулювання підприємницької діяльності перешкоджають динамічному розвитку приватного сектора. Результат: Україна у рейтингу - між М'янмою і Болівією.

Криза: наступ триває

90 відсотків українських громадян відчули на собі вплив кризи. Про це повідомив директор «R&B Group», соціолог Євген Копатько, інформують ЗМІ. «У кризовій ситуації люди шукають будь-яку можливість, щоб прогодувати свої сім'ї, тому намагаються знайти роботу не за фахом», - сказав він. І додав, що через безробіття українці будуть виїжджати на заробітки за кордон. «На сьогодні кілька мільйонів українців перебувають на заробітках за кордоном, зокрема в Росії і далекому зарубіжжі. Відсоток охочих виїхати з кожним днем буде збільшуватися. Це пов'язано із закриттям підприємств не тільки в зоні військових дій, але й на тих територіях, де немає війни, проте відчувається криза», - зазначив соціолог.

Кому війна, кому - нажива

В Європі через падіння цін на нафту подешавшало пальне. Але не в Україні. Експерти кажуть про змову нафтотрейдерів і стверджують, що пальне на українських АЗС мало б вартувати бодай на три гривні менше, йдеться в аналітично-інформаційної програми «Погляд на тиждень» (телеканал ZIK). В Україні 80 відсотків палива - імпорт. Нафтотрейдери закуповують його у Білорусі, Польщі, Литві, Румунії. Високу ціну пояснюють падінням гривні. Натомість експерти іншої думки. «Нинішня ціна на пальне - результат змови трейдерів. Вартість бензину не повинна перевищувати 14 гривень із копійками», - переконаний експерт-енергетик Іван Матковський. Про завищені ціни на АЗС говорять і в Антимономопольному комітеті: відомство завело понад 70 справ про зловживання монопольним становищем, головними фігурантами яких є «Лукойл», «ОККО», «Вог рітейл», «Золотий екватор», «Альянс Холдниг». Компанії, які володіють АЗС, коментувати вартість пального відмовилися. Офіційна причина - керівництво у відрядженні. Неофіційна - надто делікатна тема. Нафтотрейдер заробляє зараз до 30 відсотків на кожному літрі бензину.

Президент обурений діями суддів

«Суди й досі не спромоглися навіть люстрацію почати», - заявив Петро Порошенко під час засідання Національної ради реформ. «У мене стоси доповідей про те, що судді відпустили бійців «Беркуту», які розстрілювали людей; що судді звільнили від арешту майно злочинців із попередньої влади, які накралися в народу України», - зауважив президент. Він переконаний: аби отримати право на притягнення до відповідальності того чи іншого злочинця, потрібно боротися з судовою системою, з корупцією всередині неї.

Саакашвілі хоче очолити Антикорупційне бюро

Екс-президент Грузії Михайло Саакашвілі планує взяти участь у конкурсі на посаду директора Національного антикорупційного бюро України, повідомляє ТВі. «Фронт боротьби за свободу Грузії проходить сьогодні в Україні», - сказав Саакашвілі, додавши, що корупція - один із головних ворогів для української держави. Екс-президент Грузії зазначив, що у першу чергу слід вирішувати питання боротьби з поверненням в Україну заарештованих за кордоном активів людей з оточення Януковича.

Кіт спробував ковбасних делікатесів на тисячі гривень

У Харкові вуличний кіт завдав збитків місцевому м'ясокомбінату. Чотирилапий несанкціоновано заліз на склад готової продукції й кілька діб об'їдався делікатесами. Ловили «маленького злочинця» усім цехом. Гурмана здали до міського притулку для тварин, повідомляє ТСН. Коли порахували збитки, були шоковані сумою у шість тисяч гривень. На підприємстві стверджують: кіт обирав найдорожчі харчі. Нині затриманий - у клітці на сухому кормі. Кілька харків'ян вимагали звільнення хулігана з-під варти - хотіли забрати кота на перевиховання. На волю тварину випустити обіцяють після 45-денного карантину. За любов до ковбаси у притулку хуліганові дали прізвисько «Балик».

Світ

Німеччина - проти поставок зброї

Канцлер Німеччини Ангела Меркель закликала до негайного відновлення режиму припинення вогню в Україні, відповідно до Мінських домовленостей у вересні 2014 року. Про це вона заявила в Будапешті після зустрічі з прем'єр-міністром Угорщини Віктором Орбаном. «Конфлікт на сході України не може бути вирішений військовими засобами», - наголосила Меркель, повідомляє телеканал «ARD». І вкотре зазначила, що Німеччина не постачатиме зброю до України.

Китай став спонсором війни Путіна в Україні?

Китай фінансово забезпечує «псевдоімперські плани» президента Росії Путіна, пише американське видання «The Daily Beast». Журналісти ставлять запитання: звідки лідер РФ бере кошти у той час, як економіка країни руйнується через обвал цін на нафту, санкції та бюджетні вливання в анексований Крим. «Відповідь одна: Китай», - наголошується у статті. Путін протягом останнього часу зустрічався з китайським лідером Сі Цзіньпіном п'ять разів. Ряд нафтових і газових угод останніх двох років вказують на міцніючий союз Москви й Пекіна. У Мінторгівлі Піднебесної повідомляли, що Пекін готовий допомагати Росії у межах своїх можливостей. Навіщо це Китаю? У російському лідерові пекінські політики вбачають не лише однодумця, а й борця, готового позмагатися з Вашингтоном. Крім того, Пекін має намір використовувати санкції проти РФ як шанс залучити Росію в орбіту юаня. Амбіції Китаю - юань, як світова валюта.

У Британії вважають Грецію загрозою світовій економіці

Британський міністр фінансів Джордж Осборн попередив, що протистояння між новим урядом Греції та країнами єврозони «стрімко перетворюється у найсерйознішу загрозу світовій економіці». Осборн зробив цю заяву після зустрічі в Лондоні з новим міністром фінансів Греції Янісом Варуфакисом, передає BBC. За словами Осборна, він закликав свого грецького колегу «поводити себе відповідально» у ході переговорів по реструктуризації боргу Афін.

Керрі оштрафували за неприбраний сніг

Держсекретаря США Джона Керрі оштрафували на 50 доларів за те, що він не прибрав сніг перед своїм будинком у Бостоні, інформують американські ЗМІ. Представник адміністрації міста повідомив: Керрі сплатить згадану суму, зазначивши, що сніг перед особняком держсекретаря у престижному районі Бікон-Хілл прибрали незабаром після того, як було накладено штраф. У поліції заявили: чиновник, який виписав штраф, не знав, що це був будинок держсекретаря США. Про неприбраний сніг владі повідомили сусіди Керрі. Коли на Бостон налетіла снігова буря, у міській владі пообіцяли штрафувати усіх, хто залишить замети на тротуарі біля свого будинку або підприємства. Під час снігопаду Керрі разом з президентом США Обамою перебував у Саудівській Аравії.

Королівська щедрість

Новий король Саудівської Аравії Салман ібн Абдель Азіз ас-Сауд почав своє правління з акту великої щедрості. Монарх виділив на потреби мешканців країни близько $30 мільярдів. Грошову винагороду у розмірі двомісячної зарплатні отримають держслужбовці, пенсіонери та учні. Підсобив монарх літературним та спортивним клубам, благодійними фондами, профспілкам. На будівництво нових споруд із забезпечення населення електрикою і питною водою король виділив $20 мільярдів. Крім того, порушникам законів прощені грошові штрафи, а ув'язненим іноземцям в'язницю замінять депортацією з подальшою забороною на в'їзд до королівства.

Латвія боїться «братньої» любові РФ за сценарієм Донбасу

Влада Латвії після появи в інтернеті прапора так званої «Латгальської народної республіки» закликала громадян інформувати про кожен підозрілий випадок сепаратистської пропаганди. Про це пише австрійське видання «Die Presse». У балтійських країнах побоюються: Кремль може скористатися тим, що на їхніх територіях живе багато росіян. У Латвії з населенням у 2,2 мільйона, майже чверть населення - етнічні росіяни. А в багатьох регіонах вони взагалі складають більшість. «У містах росіяни живуть в ізольованих спільнотах, багато з них не працюють або мають проблеми з алкоголем. Дивляться російське телебачення, у тому числі прокремлівські телеканали. Тому вважають, що в Латвії їх дискримінують, а Росія - врятує», - йдеться у статті.

Сорок років без посмішки

Британка Тесс Крістіан прожила сорок років без посмішки, щоб уникнути появи зморшок. Жінка не сміялась ні на власному весіллі, ні новонародженій дитині, повідомляють британські ЗМІ. Свою незвичайну профілактику старіння шкіри вона почала з 10-ти років. На думку британки, обраний нею спосіб залишатися молодою природніший, ніж ін'єкції ботокса чи інші косметичні операції. Перші результати методики жінка побачила у 40-річному віці, зауваживши, що її шкіра виглядала молодше, ніж у ровесниць. За словами Тесс, на емоційну стриманість її надихнула Марлен Дітріх. Друзі називають Кріс «Моною Лізою», і кажуть, що вона бентежить оточуючих кам'яним обличчям на вечірках. Посмішка увкрай важлива для здоров'я людини. Вона задіює декілька десятків м'язів обличчя і сприяє виробленню ендорфінів - «гормонів радості».

Чехія - європейський чемпіон із бібліотек

Чехи - один із найбільш читаючих народів у світі. Звичка читати прищеплюється з дитинства. У країні з 10-мільйонним населенням процвітають видавництва, книжкові магазини і бібліотеки. Одним із найкращих подарунків для себе чехи вважають цікаву книжку. Приватна британська дослідницька компанія «NOP World» з'ясувала: Чехія - шоста у світі серед читаючих націй. Близько 40 відсотків дорослих чехів є активними користувачами бібліотек. Ця мережа є найщільнішою в Європі. На кожні 10 тисяч чехів припадає понад п'ять бібліотек. Середній показник для решти європейських країн - трохи більше однієї бібліотеки на 10 тисяч громадян. До слова, кожна п'ята чеська дитина хотіла б отримати у подарунок на Різдво книжку, а 96 відсотків дітлахів були б задоволені літературним подарунком. Не дивно, що однією з найбільш успішних на ринку книжок є дитячі.

Підготувала Ольга ЧОРНА.

Сімейне гніздечко

У тепленьких кожушках,
Барвистих хустинах
Вихваляли дівчатонька
Христа уродини.
Щастя й радості бажали
Від краю – до краю.
Синьківчанок молоденьких
В Синькові всі знають...

На фото Івана ПШОНЯКА: учасниці народного фольклорно-обрядового ансамблю "Синьківчанка": Валентина Фірташ, Христина Пупеза, Людмила Запорожан та Марта Костенюк (село Синьків, Заліщицького району).

Просто життя

«А до вас – гості...»

Оксана вирізнила Ігоря з-поміж гостей одразу. Високий, ставний, як мовиться, весь з голочки. Він також запримітив дівчину. Раз по раз ловила Оксана на собі його погляд.

Вирішила розпитати подругу детальніше: хто це?

- Приятель мого чоловіка. А що – подобається? Ігор – завидний жених. Має свою фірму, успішний бізнес. Дім за містом і шикарну машину. Це – з одного боку. А з іншого... Хоч молодий, симпатичний, але – удівець. Дружина померла зненацька, залишила двоє дітей. Тож, як бачиш, наречений з приданим. Ще й, подейкують, небайдужий до чужих жінок. Утім, ти мудра, розберешся. Дисертацію з нашого курсу тільки ти одна і захистила.

Оксана усміхнулася: дисертація – це одне, справи сердечні – інше. В науці їй щастило, в особистому житті – не дуже. Он і в подружки донька уже до школи пішла, а вона, як у тому фільмі, розумниця, красуня і... досі одна.

Ось і зараз, коли Ігор запрошує її до танцю, тривожно б'ється серце. Він теж, здається, почувається трішки ніяково.

- Вам уже все про мене розповіли? Приміром, що у мене є власний дім, дорога машина, двійко дітей. І що я дон-жуан. Усе правда, крім останнього. Не приховую: я не спішу одружуватися, але мрію про таку дружину, як ви, Оксано.

- Але ж ви про мене нічого не знаєте.

- Знаю. Мені про вас теж усе розповіли.

- Ви так зваблюєте усіх жінок?

- Ні, це буває завжди порізному.

Легкий, іронічний, можливо, і звабник, але Ігор сподобався Оксані. Ось так, нерозумно, одразу. Тож коли попросив номер її мобільного, не відмовляла. Їхній роман розвивався немов у кіно: з квітами, цукерками, шампанським. Ігор забирав Оксану разом з дітьми у недільні виїзди на природу.

Того дня вони також відпочивали за містом. Сонце щедро заливало промінням лісову галявину. Оксана затіяла з дітьми гру у хованки. Прихилилася до старенького стовбура, поки малеча шукає її.

- Я знайшов тебе, мамо, знайшов, - п'ятирічний Тарасик налетів на неї, пригорнувся. Молодша Іринка теж тулилася до Оксани.

- І я знайшла... Мамо...

Оксана притихла, дивилася розгублено на Ігоря. Це ж вперше діти покликали її – мамо...

Ігор якось здивовано глянув на дітей, на Оксану. Потім рубонув рукою повітря і пішов геть до машини.

Їхали до Тернополя мовчки. Діти дрімали, обсівши з обох боків Оксану, яка чомусь почувалася винною...

Після цього Ігоря не було місяць. Не телефонував, не заїжджав до Оксани ні на роботу, ні додому. З'явився зненацька, без попередження. З букетом червоних троянд, ніби й не було поміж ними розлуки.

- Виходь за мене заміж, Оксано, - почав одразу. – Діти сумують за тобою. Я зрозумів: їм справді потрібна мама. Згоджуйся. Я вже й весільні обручки купив.

Оксані хотілося, аби Ігор сказав що кохає її. Що вона йому так само необхідна, як дітям. І що вони будуть завжди разом: в радості, і в горі. Ігор ніби вгадав її думки.

- Звичайно, я люблю тебе.

І все, без зайвих епітетів та емоцій. Нічого, кохання Оксани вистачить на двох. Усім серцем вона прив'язалася й до Ігоревих дітей – Тарасика та Іринки. Котрогось дня відчула, що й сама стане матір'ю.

- Але ж ми цього не планували, - не надто втішився звісткою Ігор.

Оксана навіть не образилася на його слова. Була надто щаслива. У своїй тридцять з хвостиком літ вона має коханого чоловіка, дім, дітей. Під серцем б'ється нове життя. Ігор, незважаючи на те , давнє попередження подружки, завжди з ними, удома. І, здається, уже й задоволений, що у них народиться маля.

А ось сьогодні Оксана сумує. Ігор поїхав у відрядження, повернеться через кілька днів. Може, зателефонувати подружці? Давно не бачилися.

- О, та у тебе справді затишне гніздечко. У цій хаті уже твоїм духом пахне, - давня подруга якось надто прискіпливо розглядала дорогі килими, картини на стінах і навіть облицювальну плитку у ванній. – А як щодо кохання? Любить тебе Ігор чи й далі на чужих жінок задивляється?

Оксана заперечила, мовляв, Ігор зовсім не такий.

- Наївна ти, Оксано. Повір, поки ти пильнуєш його дітей, він отримує від життя усі радощі. Утім, ти теж влаштувалася непогано: у домі хіба пташиного молока не вистачає. Зручно усім, чи не так?

Після тієї розмови в Оксани ще довго було неприємно на душі. Але з часом усе призабулося. Тим паче, що почувала вона себе не дуже добре. Лікарі радили бувати більше на свіжому повітрі. Оксана забрала Іринку з Тарасиком і поїхала у село до мами. Ігор пообіцяв через тиждень за ними приїхати.

Але в селі Іринка раптово захворіла, у дівчинки піднялася температура. Мабуть, алергія, - припустила сільська фельдшерка. А тут саме сусід їхав до Тернополя. Оксана вирішила повернутися з дітьми додому.

У їхньому дворі стояла біла легківка. Ліза, подружка, майнуло в голові. Чого б це раптом вона приїхала, адже знала, що Оксана в селі.

Ще з-за дверей почула у хаті музику, сміх. Відчиняла двері. В очі вдарив яскравий сніп світла. У ньому два силуети зовсім близько, поруч – Ігор і Ліза.

Пам'ятає, як зачинила двері. Прикрила від того сліпучого світла Тарасика та Іринку. А потім темніло і темніло в очах. Оксана не могла втриматися на ногах, хоч і хапалася безсилими руками за високі перила. Котилася східцями вниз, навіть не відчуваючи болю. Це вже пізніше, у лікарні, він, цей біль, проніже не тільки тіло, а й гострими шпичаками упнеться в душу.

Вона втратила найдорожче – своє ненароджене маля. Той, кого любила, виявився справді ловеласом. І даремно Ігор запевняє, що між ним і Лізою нічого не було. Що її подружка того дня заїхала не до нього, а до неї, Оксани. Правда, не поспішала йти. От він і запропонував їй кави.

Оксана не хотіла слухати, бачити Ігоря. Просила не приходити більше. Ніколи. А за своїми речами, коли вона вийде з лікарні, прийшле когось із знайомих.

- А до вас гості, - перервала Оксанині думки медсестра.

Хто б це міг бути? Мама тільки що поїхала, а більше у неї тут з родини нікого нема. На порозі палати – Тарасик з Іринкою. Несміливо підходять до ліжка.

- Мамо... Ти одужаєш, правда? Ми любимо тебе і дуже чекаємо вдома.

І вже тулилися до Оксани, обнімали теплими рученьками. Як тоді, у кількарічної давності день, коли вперше назвали її мамою.

Зіна КУШНІРУК.

Струни серця

Надія

(Незламній силі духу і мужності української полоненої Надії Савченко присвячую...)

Цвіт калиновий розквітає в Україні.
Це патріотів плем'я, правди цвіт.
Сьогодні в українців є одна лиш мрія:
Вкраїну зберегти і з лап ворожих
полонених визволити всіх.

Ми не опустим рук, бо є у нас надія,
Що Україну рідну Бог поможе нам
звільнить.
Очистити Донбасу землю,
Щоби кремлівський спрут
не зміг нас полонить.

Наша Вкраїна знала голоду чимало.
І геноцид робив нам сатана з Кремля.
Собі наслідника він гідного поставив,
Щоб Україну мучить й кров'ю заливать.

Незламним символом Вкраїни є Надія.
Вона хоч дівчина, та приклад для усіх.
Важкий свій хрест несе вже на Голгофу,
Де Україну розпинають кожну мить.

Вже п'ятдесятий день,
як наша Надя голодує...
Своїм протестом хоче правду довести.
Та правду ту Росія ігнорує.
Вона боїться правди,
бо потонула у брехні.

Надія з перших днів Вкраїну боронила.
Страшна москальська нечисть
у полон її взяла.
Яка ж велика її духу сила!
І хоч в тюрмі ворожій,
а не скорилась, не здалась!

Таким, як Надя, патріотам,
ми вдячні всім народом.
Її полон і страждання за всіх нас.
Бо мирне небо ще в нас є над головою,
І наші діти можуть в спокої зростать.

Страждає і за тих, хто рідну землю
не бажає захищати,
В біді кидає свою Батьківщину
й рідну матір.
А ще за тих, хто на Донбасі проживає,
Своїми вчинками й словами
Україну розпинає.

Також за тих,
Кого ворожі "Гради" накривають,
У кого рідної хатини вже немає.
Й за тих, кому до рідної домівки
вже немає вороття.

Та недаремно Бог ім'я їй дав Надія.
Нас рідну неньку вона кличе боронить.
Нехай Господь тебе тримає,
УКРАЇНКО гідна!
Та із молитвою усе тобі поможе
пережить!

Я вірю, що розірвуться кайдани!
Бо в Україні відродився патріотів цвіт.
Та із колін народ наш український
встане,
Й червоную калину ми всім миром
будем боронить!

Людмила Коляденко.
(31 січня 2015 р.)

Літа молодії

У високому небі яскравіла зоря

У студентській аудиторії було гамірно, хоч лекція мала ось-ось розпочатися. Віталій нервував: зиркав то на мобільний, то на двері. Хлопець з нетерпінням очікував Аліну, яка чомусь запізнювалася. І ось вона, його красуня. Прибігла розчервоніла, особливо гарна. Та ще й із незнайомцем, який шукав очима місце, аби присісти.

Віталій не зводив очей з коханої. Не міг дочекатися перерви, щоб запитати Аліну, хто цей новачок, який увійшов разом з нею в аудиторію.

- Він дорогою наздогнав мене, сказав, що заздалегідь не ознайомився з розкладом. Мабуть, зрадів, дізнавшись від мене, що буде навчатися в нашій групі. Він перевівся до нас з якогось іншого вузу, мовляв, він престижніший і додому ближче, - розповіла захоплено Аліна.

Студентські дні минали весело – від сесії до сесії. Віталій, осяяний юначою любов'ю, малював із зірок образ Аліни, задля неї ладен був іти на край світу.

Арсен, новачок, дуже швидко прижився у групі, знаходив спільну мову із викладачами, і зі студентами. Однак з часом усі переконувалися, що він був хвальковатим, дещо зверхнім, а ще неабияким залицяльником. Не одна дівчина сохла за ним – Арсен був високим, спортивної статури, зі смоляними очима.

Віталій потай ревнував Аліну і якось врешті запитав кохану про те, що, напевне, Арсен небайдужий і до неї? Адже присилає різні есемески, й очі зайчиками скачуть, коли дивиться на Аліну. Дівчина відмовчалася, та після таких запитань довго не могла заснути: слова коханого чи то докором були, чи застерогою не зробити помилки. Такі припущення чомусь насторожували дівчину. І переконувала сама себе: вона ж кохає тільки Віталія...

Напередодні нового навчального року хлопець прийшов на побачення з квітами, але дещо засмучений. Зізнався, що мусить перервати навчання, мамі на операцію потрібні гроші – вона ж у нього одна. Тож вирішив поїхати за кордон на роботу бодай на кілька місяців.

- Ти ж дочекаєшся мене, правда, любове моя? – Віталій ніжно пригорнув дівчину.

Сумом віяло в аудиторіях, у гуртожитку. Подруги намагалися розвіяти тугу, самотність Аліни. Та й Арсен усе частіше з'являвся поруч. Дещо призабутими ставали телефонні дзвінки Віталія з-за кордону. Життя дівчини продовжувалося в іншому форматі – душу Аліни вже зігрівав Арсен. Почуття розвивалися стрімко і закінчилися печаткою у паспортах.

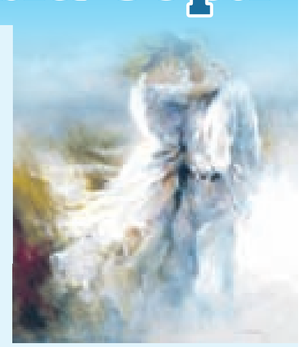

Студентська сім'я, звісно, переживала нестатки. Відчутної допомоги від батьків не одержували, довелося долати труднощі самим. Арсен залишив виш, однак постійної роботи не знайшов. Пропадав у якихось сумнівних компаніях, інколи – за чаркою. Траплялося – шукав втіхи і з дівчатами. Інколи – вдома не ночував.

Така поведінка насторожувала молоду дружину. Аліна часто плакала, картала себе: як могла вона купитися на красиві слова тепер уже свого чоловіка? Не могла простити собі, що зрадила Віталія.

Минав час, а проблем між молодятами тільки більшало. Якось на порозі їхньої гуртожитської кімнати стала подруга Аліни – Людмила. Власне, вони уже давно не підтримували довірливих стосунків. Люда чомусь ніби уникала Аліну. То ж яка мета цього візиту?

- Я давно хотіла тобі признатися, - почала невпевнено Люда. – що чекаю дитину. А батько – твій Арсен... Так сталося. Ти вродлива, розумна, завжди подобалася хлопцям. Я – повна протилежність тобі. Тож заздрила тобі і робила усе, щоб Арсен, хай навіть потайки, але був зі мною. Думала, ці короткі миті – моє щастя. Знаю, я вчинила погано, тож прийшла попросити у тебе пробачення. І як вже буде...

Та Аліна ніби і не засмутилася. Не сердилася на колишню вірну подругу.

- А знаєш, я зробила велику помилку , повірившись в Арсенові обіцянки, запевнення, що тільки з ним я буду щаслива. Насправді, це виявилася зовсім інша людина, такий собі фліртник і крутій. Тож забирай, Люсю, його собі. Може, тобі пощастить більше. Мій, обіцяний Арсеном рай, - у минулому. Твій – у майбутньому. Єдине, що мене зараз мучить – це те, що я зрадила Віталія. Насправді, я його досі люблю.

...Поїзд наближався до кінцевої зупинки. Віталій чолом торкався вікна, а до грудей тулив червоні троянди. «Я їду у місто своєї юності, до своєї першої любові. До Аліни. Я зрозумів її і простив. Бо кохаю цю жінку понад усе», - ділився Віталій своєю таємницею і радістю з попутчиком у купе.

А за якусь мить на безлюдному пероні – він і вона – стояли в обіймах. Щастя зігрівало їхні такі ще юні серця. У високому небі яскравіла зоря – зоря їхнього справжнього кохання.

Лілія МОНИЧ.
м. Заліщики.

Майже сповідь

Усміхнуся світові і донечці

Плаче донька, наша маленька донька... Але ти не чуєш цього, не бачиш ні її, ні моїх сліз. Не уявляєш, як нам інколи важко. Ти покинув нас заради чарки, розваг з товаришами та чужими жінками. А до щастя було так близько. Адже одружилися ми з великої світлої любові. Батьки, уся родина тішилися з нашого шлюбу.

Що ж сталося поміж нами? Ти поїхав на заробітки, хоча особливої потреби у цьому не було. І ці шість років без нас дуже змінили тебе. Із доброго уважного чоловіка ти перетворився у зарозумілого егоїста. З ніжного батька – у жорстоку людину, якій заважає плач навіть рідної доньки.

Котрогось дня ти пішов. Як сказав, аби трохи відпочити від нас. Ти живеш то у друзів, то у чергової коханки. Інколи забігаєш на годину-другу переодягнутися чи, може, перевірити, як ми живемо без тебе. Обіцяєш швидко повернутися, змінитися, знову жити з нами так, як раніше. А я уже не впевнена, чи хочу цього. Бо хіба можна вірити людині, яка ледь не щодня міняє свою думку?

Тому теплими руками вітру доньчині сльози. Усміхнуся сама – світові і моїй маленькій дівчинці. Життя ж триває, навіть коли тебе немає поруч...

Оксана М.
Тернопільський район.

Азбука для дорослих

Істина – посередині

Поводьтеся з іншими так, як хочете, щоб поводилися з вами. Перефразувавши це правило для конкретної ситуації подружніх стосунків маємо: **розумій свого чоловіка (свою дружину), а він (вона) розумітиме тебе**.

Що може бути простішим? І, водночас, складнішим?

Лишається тільки запастися терпінням і бажанням встановити у своїй оселі мир та злагоду. Усі ми знаємо стару приказку: «Не винось сміття з хати». Давайте спробуємо пристосувати її до нашого життя.

Отже, правило друге: **чужим людям не обов'язково знати подробиці ваших сімейних стосунків**.

Часто у сварці ми намагаємося довести, хто з нас має рацію. Безліч подальших переживань і трагедій випливає саме з цього. У ході затяжної суперечки подружжя забуває, про що, власне, вже йдеться. У процесі такого з'ясування стосунків виникають усе нові образи, не висловлені раніше докори.

З цього приводу сформулюємо третє правило: **пам'ятайте – істина завжди посередині.**

Дуже часто дружина надмірно контролює чоловіка чи навпаки. При цьому ми забуваємо, що, незважаючи на спільне життя і близькі стосунки, кожна людина має право на власні думки та переживання, на друзів. Зрештою, відпочити один від одного іноді буває просто необхідно. Кожному з нас хочеться часом побути на самоті, прогулятися містом чи парком. Але ми в жодному разі не хочемо припустити, що подібне бажання виникає у близької людини. І тоді починаємо доскіпливо запитувати: що, де, коли, постійно забуваючи правило четверте:

якщо не хочеш обдуреним – не запитуй.

Ці нехитрі правила можна доповнювати, адже подружнє життя – бездонна криниця щастя, суму, жартів, компромісів, поезії і прози.

Кращий спортсмен січня

Сергій Семенов настріляв на новий титул. Національний олімпійський комітет назвав біатлоніста найкращим спортсменом України у першому місяці нового року. У січні Семенов встиг завоювати для синьо-жовтої команди срібну нагороду чемпіонату Європи.

Сергій фінішував другим у індивідуальній гонці. Крім того на вибір НОК вплинули і успіхи біатлоніста наприкінці грудня. Зокрема у компанії Валі Семеренко, Семенов тріумфував у традиційній різдвяній гонці. Титул найкращого спортсмена місяця Сергій отримав вперше у своїй кар'єрі.

Жіноча збірна України розгромила Росію у фіналі Кубка світу

Збірна команда України з фехтування на шаблях у складі Ольги Харлан, Аліни Комащук, Олени Кравацької і Ольги Жовнір стала переможницею етапу кубка світу в Афінах.

Ця перемога вивела збірну України з 5 місця у світовій класифікації, на яке ми опустилися після пропуску турніру у Венесуелі, на третю позицію.

Усього у цих змаганнях українки провели 4 зустрічі. У 1/16 фіналу наша команда перемогла Японію (45:33), далі взяла гору над Італією (45:34), у півфіналі обіграла лідерів світового рейтингу - команду США (45:44) і у фіналі здобула впевнену перемогу над Росією (45:35).

Раніше українська фехтувальниця Ольга Харлан перемогла росіянку Софью Вєлікую і виграла етап Кубка світу в Афінах.

«Русская зима» по-українськи

Дворазова чемпіонка Європи та бронзова призерка Олімпіади-2012 Олеся Повх не знала собі рівних на 60-метрівці традиційного міжнародного турніру «Русская зима», який приймала Москва

Хоча час Повх був нижчий (7,27 с) за той, який вона напередодні показала на командному чемпіонаті України, цього вистачило, щоб здобути впевнену перемогу

Ще одна наша атлетка фінішувала другою в бігу на 60 метрів з бар'єрами.

Зазначимо, що в змаганнях взяло участь шестеро українських легкоатлетів.

«Динамо» підписало контракт з португальцем

У прес-службі клубу повідомили, що захисник іспанської «Малаги» Віторіну Антунеш гратиме за киян чотири з половиною роки.

Деталі трансферу, зокрема ціна нового гравця, не розголошують.

27-річний Антунеш виступав за «Малагу» з 2013 року. У 2007 році дебютував у складі збірної Португалії. У поточному сезоні португалець відіграв 15 ігор, забивши один гол.

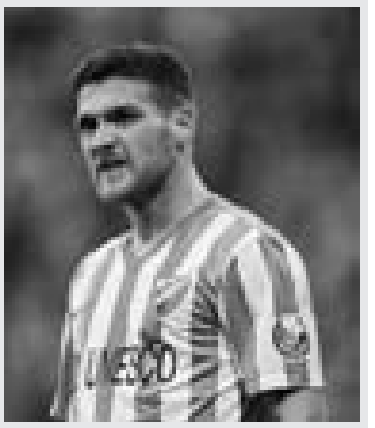

«Гірняк» підсилить «Дніпро»

Дмитро Чигринський, який розірвав контракт з "Шахтарем", став гравцем дніпропетровського клубу, до якого перейшов у якості вільного агента.

Клуб і гравець вже погодили всі умови контракту, залишилося поставити підписи. Таким чином, захисник вже у найближчі дні приєднається до «Дніпра» на зборі в Іспанії.

Також ФК нібито вже вніс ім'я Чигринського у заявку на весняну частину Ліги Європи.

Перемога у лігві Дракона

Перший у цьому сезоні виїзний матч видався для «Отаманів» надзвичайно напруженим. Вирішальним став останній бій вечора, в якому капітан команди Денис Пояцика здобув ефектну перемогу технічним нокаутом — «Отамани» перемогли 3:2.

Цей результат став третьою поразкою китайців, які таким чином не виграли ще жодного бою у ВСБ. А для української команди навпаки — це третя перемога в трьох матчах. Втім, лідерство у нашій підгрупі утримує незрівнянна команда з Куби, що за ті ж таки 3 матчі виграла усі 15 поєдинків.

Вечір напружених матчів почався з найлегшої ваги (49 кг), де в узбек Хасанбой Дусматов, що представляє «Українських Отаманів» впевнено здобув перемогу з рахунком 50:45.

Шальки терезів вирівнялись у другому поєдинку матчу, коли у напівлегкій вазі (56 кг) китаєць Діао Джианхал досить сенсаційно переміг одного з лідерів нашої команди Миколу Буценка.

За результатом третього бою, у першій напівсередній вазі (64 кг), «Дракони» вийшли вперед. Сутичка дебютантів змагань Саіріке Туляовутайі та Дмитра Грінченка завершилась перемогою першого одностайним рішенням суддів.

Переломити хід поєдинку зумів ще один представник Узбекистану в складі «Українських Отаманів» Хуршидбек Норматов (середня вага, 75 кг), що неймовірним ударом у 3-му раунді відправив суперника у нокдаун, після якого бій було зупинено.

Доля матчу вирішувалась у заключному бою вечора між представниками важкої вагової категорії (91 кг) Лі Мінгтао та Денисом Пояцикою. Українець дуже впевнено пішов у атаку вже з перших секунд бою, а у другому раунді також змусив суперника опинитись на підлозі. Тренери китайця вирішили не ризикувати здоров'ям свого боксера і зупинили бій.

Наступний матч «Українські Отамани» проведуть у Києві 6 лютого проти «Марокканських Левів».

СІМ НАЙГУЧНІШИХ ПЕРЕМОГ УКРАЇНЦІВ

Минулий рік приніс українському спорту не лише розчарування, пов'язані з масовою зміною громадянства нашими атлетами, а й миті дійсно великих перемог, повідомляє «Експресо-ТВ».

Цікаво, що три з семи найбільших, найяскравіших і найзначущіших перемог 2014-го року українські спортсмени здобули на... російській землі!

№ 1

Беззаперечним лідером нашого рейтингу, звісно, є олімпійські чемпіонки з біатлонної естафети, які на Іграх у Сочі-2014 здобули «золото». Для цього постаралися Юлія Джима, Валентина та Віта Семеренко, а також Олена Підгрушна. І як ви думаєте, кого випередили наші дівчата? Правильно, своїх російських колег, яким дісталося «срібло».

№ 2

Традицію втирати носа росіянам на їхній же території підтримала наша незмінна чемпіонка з фехтування на шаблі Ольга Харлан. На чемпіонаті світу в Казані українка у чвертьфіналі та півфіналі обіграла росіянок Софію Велику та Катерииу Дьяченко відповідно і стала чемпіонкою світу. А потім гордо співала на всю Росію гімн України.

№ 3

Не зганьбився у Москві і наш олімпійський чемпіон з веслування на каное Юрій Чебан. У столиці наших сусідів одесит уперше в своїй кар'єрі став чемпіоном світу, втерши носа у фіналі росіянину, який програв українцеві соту секунди!

№ 4

Історичне для України «золото» чемпіонату світу з академічного веслування українські спортсмени у складі екіпажу четвірки парної вибороли в Амстердамі. Причому Артем Морозов, Олександр Надтока, Дмитро Михай та Іван Довгодько встановили новий рекорд для свого класу човнів.

№ 5

На чемпіонаті світу з боротьби у Ташкенті Юлія Ткач (вагова категорія до 63 кг) довела, що українці та українки - сильні і духом, і фізично. Юля, дівоче прізвище якої Остапчук, перемогла всіх суперниць, піднявши синьо-жовтий прапор вище за всі інші.

№ 6

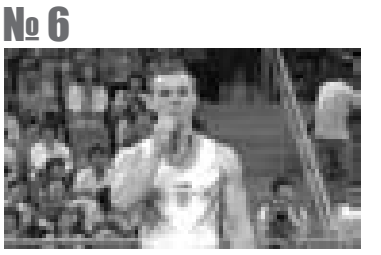

Чемпіонську українську крапку сезону, що минув, на чемпіонатах світу поставив гімнаст Олег Верняєв, який був просто неперевершений у китайському Наньніні у вправах на брусах.. Ця нагорода згладила розчарування Олега після виступу в абсолютній першості, де він втратив віце-чемпіонський титул в останньому виді змагань - вільних вправах, які не має змоги відпрацьовувати в Україні. Ну не може жоден з міністрів перейти від обіцянок до справ і купити сучасний килим за 40 тис. євро.

№ 7

Неабияким досягненням українців на міжнародній арені став чемпіонський пояс за версією WBO боксера Василя Ломаченка (напівлегка вага - до 57,2 кг). Здобув він його у своєму третьому поєдинку серед професіоналів. Наш дворазовий олімпійський чемпіон переміг американця Геррі Расселамолодшого за очками.

Кузьма Скрябін:

«Змінюйте світ на краще, тому що ви в ньому живете»

У понеділок вранці в автомобільній аварії біля Кривого Рогу загинув один з найвідоміших музикантів української сцени – Андрій Кузьменко, відомий як Кузьма Скрябін. У нього залишилася дружина Світлана та 18-річна донька Марія-Барбара.
Музикант, шоумен, актор і автор кількох книжок був найбільше відомий завдяки гуртові "Скрябін", в якому він виступав чверть століття. На його піснях і хітах виросли цілі покоління, а творчий шлях був яскравим і по-своєму унікальним. Йому мало б виповнитися 47.

Перша гітара з фанери й навчання на стоматолога

Андрій народився в 1968 році в місті Новий Розділ на Львівщині. Він був єдиною дитиною в сім'ї вчительки музики та інженера. Як розповідав сам співак, у дитинстві мріяв стати водієм сміттярки, а мама "гумовим тапочком загнала в музичну школу". Андрій закінчив її з класу фортепіано. "Коли я був маленьким, мені було 3 рочки, батьки зробили мені з фанери електрогітару. Я тільки одну пісню співав. Це була" Червона рута ". Тоді це був дикий шлягер, як і зараз ", – розповідав Кузьма в одному зі своїх інтерв'ю.

Потім і сам зробив собі гітару з фанери – щоб зіграти пісню The Beatles "Lady Madonna". "Мене здивувало: наскільки простою виявилася музика і наскільки сильно вона "вставляла "... Я зробив електрогітару з фанери, розмалював, як має бути, і почав лабати на ній... Зігравши цю мелодію на своєму піаніно, я відчув такий душевний підйом, що почав придумувати мелодії сам. Я переконався в тому, що кожен може придумати щось таке, що зрозуміють тисячі, мільйони людей", – згадував він.

Попри своє захоплення музикою, Андрій після служби в армії намагався вивчитися на стоматолога. Але колупання в чужих зубах його цікавило менше, ніж творчість. І спробувавши себе в кількох місцевих групах, Кузьма разом з друзями заснував "Скрябіна". У той час групі було ще далеко до популярності. Початок голодних 90-х Кузьма з друзями провів у поїздках старою "Победою" між Україною і Німеччиною, про що потім написав пісню і книжку. Згодом одружився зі своєю шкільною любов'ю Світланою і поїхав культурно освоювати Київ, назавжди забувши про кар'єру дантиста.

"Написати музику на слова – як зшити костюм"

Кузьма завжди вважав: аби написати пісню, потрібно спочатку створити музику, а потім – підібрати слова. "Написати музику на слова – це те ж саме, що зшити костюм, а вже потім народити під нього людину!", – говорив він.

Андрія обожнювали і колеги, і прості фанати. Він для всіх був своїм "чуваком", який з легкістю йшов по життю. Кузьма любив життя і любив людей, і ця любов відбивалася в його творчості.

Музику Андрій писав дуже різну: від веселої та панківської – до ліричної і чуттєвої. У 2003 році записав кліп з Іриною Білик на пісню "Мовчати", у якому глядачеві відкрилася його нова сторона – романтична і ніжна. Навесні 2012 року Андрій присвятив іншу пісню своїй мамі. Скільки б не подорожував музикант, він завжди повертався додому, у Львівську область. "Мам, ти мене вибач, що я став дорослим, і вже минула 43 осінь", – співав він, а з ним уся країна.

Взагалі, про своє особисте життя музикант не любив говорити, всіляко уникаючи цих питань. Він жодного разу не показував журналістам дружину Світлану і вже 18-річну доньку Марію-Барбару. Її називав Бася і казав, що саме вона є сенсом його життя.

"Вона має бути десь глибоко, ця вишиванка"

Від часу створення гурт "Скрябін" випустив 16 альбомів. Паралельно Андрій працював телеведучим у програмах "Шанс" і "Шейканемо", знімався в комедіях, писав художні книжки і опікувався кількома проектами. Манера говорити відверто й дотепно була особливістю співака, яку цінували навіть ті, хто не слухав його музику.

Політичні події в країні музикант охоче коментував і навіть присвячував їм свої пісні. Він вболівав за Україну. У піснях висміював недбайливих чиновників. У лютому 2013 року зняв кліп "Руїна", який буквально за лічені дні сколихнув країну. На відео – кадри розрухи і злиднів, які панують всього в декількох сотнях кілометрів від столиці. "Ми звикаємо до того, що оточує нас, а коли бачимо це на екрані – воно шокує! Це – наша країна. Це – ми з вами! І, повірте, з боку ми виглядаємо страшно!", – писав Андрій.

Співак, який завжди скептично і з гумором реагував на політичні події, і сам став фігурантом кількох політичних скандалів. Після шквалу критики Андрій заявив, що більше не братиме участь у політичних концертах.

Останні події на сході України співак коментував у притаманній собі манері: "То є давним-давно війна. І що там робиться – ті кудись стріляють, другі кудись стріляють, гинуть мирні люди – ніхто нічого не врубається. Наша політика видно має якісь свої види на те діло... Мені 47 років, я завжди думав, що в 47 буду розумним, поважним чуваком. Я буду знати відповіді на всі питання. Зараз, якщо подивитися на те, що відбувається, я не можу пояснити жодного. Просто констатація факту. Сука-війна...", – резюмував музикант. Розповідав також, що помагав українській армії, зокрема автомобілями.

Скептично відгукувався і про хвилю показного патріотизму в суспільстві: "Начепив вишиванку і вже думає, що все помінялося. Вона має бути десь там глибоко, ця вишиванка. Зашита мамою і татом всередині".

Життєлюб, балагур, ерудит і меломан

За день до трагедії гурт "Скрябін" презентував новий кліп на пісню "Дельфіни", який став останнім для Андрія Кузьменка. "Зайди в холодну воду, не бійся намочити ноги, Переплисти кілометри льоду з дельфінами на той бік моря...", – співає він.

У понеділок музикант повертався до Києва з Кривого Рогу після концерту на честь 25-річчя гурту. Позашляховик, яким він керував, зіткнувся з молоковозом. Аварія трапилася посередині проїжджої частини.

Друзів і прихильників звістка про загибель Кузьми просто шокувала. У понеділок ввечері на понад двох десятках центральних площ різних українських міст стихійно організували вечори пам'яті.

У Тернополі, де Андрій часто бував, більше сотні людей зібралися на Театральному майдані. Вони несли з собою свічки та лампадки, співали пісні гурту.

"Старі фотографії на стіл розклади, дитячі історії смішні розкажи. І справжнім друзям не забудь, подзвони, бо добре чи зле, з тобою завжди вони", – ці слова однієї з найвідоміших пісень музиканта знають мільйони людей.

Кузьма Скрябін залишиться в пам'яті українців як талановитий артист, світлий і добрий чоловік, чий девіз був: "Змінюйте світ на краще, піклуйтеся про нього, тому що ви в ньому живете".

Кухні народів світу: найвідоміші болгарські страви

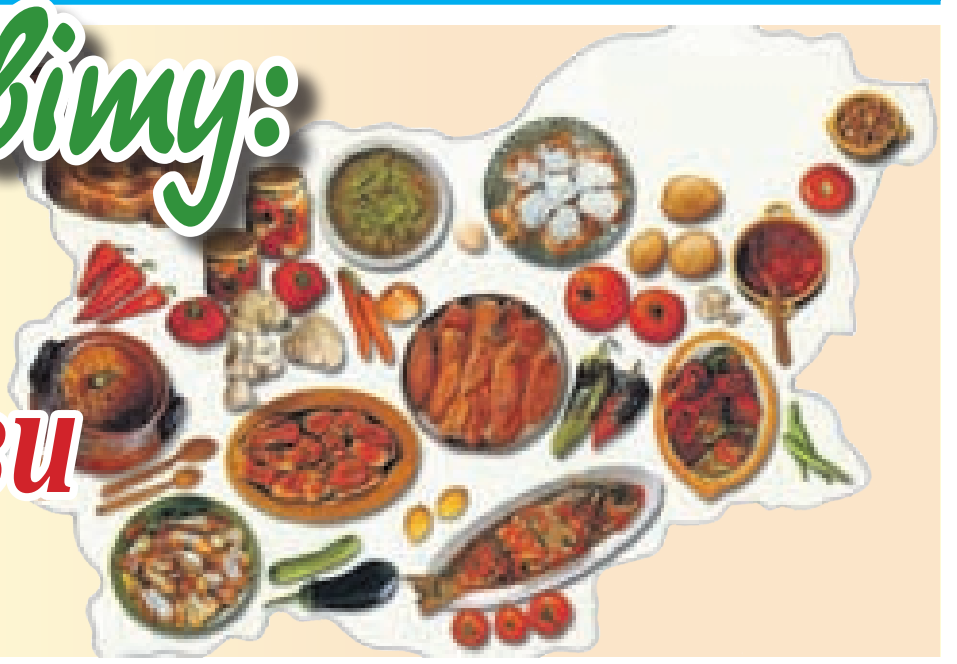

Ароматна, проста, яскрава, смачна і апетитна - все це болгарська кухня. Для неї характерні велика кількість овочів, які кулінари в Болгарії вдало поєднують з молочними продуктами, м'ясом, рибою... Особливе місце займають кисломолочні продукти - кисляк, кисле молоко, овечий сир і, звичайно, бринза, йогурт, що становлять основу багатьох національних страв.

Багато рецептів передавалися болгарами з покоління у покоління. Люди досі дотримуються багатолітніх кулінарних традицій. У болгарській кухні безліч надзвичайно смачних тушкованих страв, салатів, пирогів та інших делікатесів.

Шопський салат

Потрібно: 200 г бринзи, 4 помідори, по 2 солодких червоних перці та огірки, 1 цибулина, пучка петрушки, винний оцет, олія.

Приготування: солодкий перець заздалегідь запекти до легкого почорніння шкірки, потім очистити від шкірки і насіння, вирізати плодоніжки. Очистити огірки від шкірки, нарізати грубими кубиками. На тертці потерти бринзу, помідори обшпарити, очистити від шкірки і нарізати дольками, порубати петрушку і подрібнити цибулю (або нарізати півкільцями), соломкою нарізати солодкий перець. Перемішати всі підготовлені продукти, крім бринзи, заправивши олією і оцтом, викласти в салатник, посипати зверху бринзою.

Пиріг «Баніца»

Потрібно: 350 г бринзи, 300 мл води, 100 г сметани, 4 яйця, 3 скл. борошна, 2 ст. л. олії, 1 ст. л. соку лимона або винного оцту, щіпка солі.

Приготування: 2,5 скл. борошна змішати з олією, соком лимона, сіллю і водою, вимішуючи тісто близько 5 хв, викласти його на стіл, замісити, додаючи решту муки - тісто має бути середньо-щільним, м'яким, не липким. Накрити його мискою і на годину відкласти. Натерти на крупній тертці або покришити бринзу, вбити яйця, додати сметану, перемішати все до однорідності. Розділити відстояне тісто на 4 частини, працювати з кожним по черзі: спочатку до максимальної тонкощі розкачати качалкою, потім розтягнути його руками так, щоб через тісто було видно малюнок (краще розтягувати тісто над робочою поверхнею з малюнком, щоб по ньому перевіряти ступінь тонкощі). Змащувати кожен розтягнутий пласт тіста чвертю начинки, відступаючи від країв по 2-3см, підвернути порожні краю без начинки на неї, згорнути пласт в рулет, рухаючись від себе, згорнути готовий рулет в спіраль, викласти в центр змащеного олією дека. Наступними трьома рулетами обмотати цю першу спіраль, укладаючи не дуже щільно. Обмазати пиріг яєчним жовтком, перемішаним з 1 ст. л. води. Поставити в розігріту до 180-200 град. духовку і випікати 40-50 хв. Коли пиріг буде готовий, змастити його прямо у формі водою (рясно), потім накривши рушником на 30 хв. залишити.

«Баницю» в Болгарії готують з картоплею – «пататник», з солодким гарбузом, з листям шпинату або буряка – «зелена баніца».

Суп "Чорба" з баклажанами

Потрібно: 4 скл. води, 3-4 помідори, 3 зубчики часнику, 2 стручки солодкого перцю, 1 великий баклажан, трохи кореня селери, 7-8 ст. л. олії, дрібка червоного перцю меленого, сіль, чабер (чебрець), петрушка.

Приготування: очистити від шкірки баклажан, нарізати кубиками і залити підсоленою холодною водою, залишити на 1 год. Нарізати селеру і перець, перемішати з обсушеним баклажаном, поперчити і посолити, обсмажити на олії. Часник пропустити через прес, помідори очистити від шкірки, змолоти на пюре або натерти на тертці, додати в сковороду до смажених овочів, перемішати, залити гарячою водою, проварити на повільному вогні 15-20 хв., заправити чебрецем, петрушкою, довести до смаку - якщо потрібно ще підсолити, поперчити.

Фаршировані перці "Чушка бюрек"

Потрібно: 10-12 перців болгарських, 1-2 скл. олії, начинка - по 200 г твердого сиру і бринзи, 8 гілочок кропу, 1 яйце, панірівка - 2 сирих яйця, по 1 скл. панірувальних сухарів і борошна.

Приготування: обсмажити промиті і обсушені перці у великій кількості олії або запекти на грилі, обмазавши олією. Остиглі перці очистити від шкірки і насіння, акуратно вирізавши плодоніжку - через цей отвір будемо фарширувати овочі. Перемішати подрібнену бринзу і тертий сир з рубаним яйцем і кропом. Наповнити смажені перці начинкою, обваляти в борошні, занурити в збиті яйця, запанірувати в сухарях, потім обсмажити на розпеченій олії по 2-3 хв. з кожного боку.

Міш-маш

Потрібно: бринза - 200 г, яйця - 4 шт., помідори - 250 г, болгарський перець - 250 г, ріпчаста цибуля - 100 г, олія для смаження, свіжомелений чорний перець, сіль при потребі, зелень петрушки

Приготування: міш-маш – традиційна страва болгарської кухні. Вона швидко й легко готується, мабуть, тому її зазвичай подають на сніданок. За бажанням, під час смаження овочів, можна додати інші інгредієнти: гриби, шинку, оливки, консервовану кукурудзу, а також часник, чи інші спеції. Подавати міш-маш гарячим. Отож, цибулю почистити і нарізати короткою соломкою. Перець очистити від плодоніжки та насіння і також нарізати короткою соломкою.

Помідори опустити на кілька секунд в киплячу воду, зняти шкірку і порізати кубиками. На олії обсмажити цибулю до прозорого стану.

Додати болгарський перець і на середньому вогні смажити ще приблизно 7 хв. Потім додати помідори, перемішати і смажити ще 4-5 хв. Тим часом в окремій посудині збити яйця. Додати до них подрібнену або натерту на крупній тертці бринзу. Все добре поперчити і перемішати. Додати яєчну суміш в сковорідку до овочів. Перемішати. Накрити кришкою і на невеликому вогні смажити до готовності приблизно 5 хв. При цьому страву слід кілька разів перемішати. При потребі страву посолити.

Розкласти в порційні тарілки і обов'язково щедро притрусити січеною зеленню петрушки.

Гуляш у хлібному горщику

Потрібно: для 1 порції – 2 цибулини, сіль за смаком, 2 ст. л. олії, 800 г картоплі, 2 помідори, 1 морквина, 3 лаврушки, перець болгарський – 1 г, 800 г яловичини, перець чорний мелений -за смаком, паприка мелена - 3 ст. л., 4 булочки.

Приготування: у глибокій сковороді на середньому вогні розігріти олію. Покласти дрібно порізану цибулю і смажити до прозорості. У цибулю додати паприку, перемішати і смажити півхвилини. Покласти порізане кубиками м'ясо. Коли виділився з м'яса сік, вогонь зменшити до мінімуму, сковороду накрити кришкою і тушкувати м'ясо у власному соку, підливаючи окріп, до м'якості. Посолити, поперчити. М'ясо зі сковороди перекласти в каструлю, влити 1 л окропу і поставити на великий вогонь. Картоплю почистити і крупно нарізати. Моркву порізати тонкими кружечками. Коли суп закипить, покласти картоплю і моркву.

Знову довести до кипіння, вогонь зменшити і варити 15-20 хв. до готовності картоплі. Покласти перець, нарізаний тонкими смужками, помідори, очищені від шкірки і порізані маленькими кубиками, лавровий лист, подрібнений часник. Варити 5-7 хв. Вийняти лавровий лист. З підсушених булочок зрізати верх - кришечку. Вийняти м'якоть, щоб залишилися стінки товщиною 1-1,5 см. Розлити гуляш у хліб і відразу подавати.

Кебабу

Потрібно: для 1 порції - масло вершкове - 100 г, цибуля ріпчаста -200 г, сіль за смаком, корінь петрушки - 40 г, часник - 3 зубки, картопля - 300 г, борошно пшеничне - 2 ст. л., лаврушка - 2 шт., яловичина - 800 г, корінь селери - 50 г, вино біле сухе - 250 г, перець чорний та червоний мелений – по 10 г, жир - 100 г.

Приготування: яловичину або телятину нарізати невеликими шматочками, покласти на сковороду, додати коріння, чорний і червоний перець, лавровий лист, сіль, цибулю і часник, залити вином і водою, додати жир і тушкувати. Каструля повинна бути щільно закрита, а вогонь невеликий. Перед закінченням тушкування додати нарізану картоплю. Дати страві злегка охолонути, зняти кришку і заправити кебабу пасерованим борошном, розведеним в невеликій кількості води. Знову поставити каструлю на плиту і кілька хвилин поварити. Подати кебабу з картопляним пюре, відварним рисом або салатом.

Кебабчета

Потрібно: для 4 порцій - яловичина - 200 г, свинина - 400 г, перець чорний мелений - 2 г, сіль за смаком.

Приготування: м'ясо пропустити через м'ясорубку двічі, сильно поперчити і злегка посолити, добре перемішати. З фаршу сформувати невеликі ковбаски товщиною 2,5 см і довжиною 5 см і підсмажити на решітці. Подати з картоплею, смаженою у фритюрі (соломкою), нарізаним солодким перцем, цибулею, нарізаними на шматочки помідорами.

Ледачий болгарський яблучний пиріг

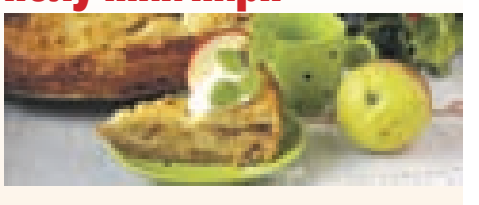

Потрібно: борошно - 1 скл., цукор - 1 скл., крупа манна - 1 скл., розпушувач тіста - 1,5 ч. л., молоко -1 скл., кориця - 1 ч. л., цедра лимона - 1 ч. л., яблука - 1 кг. Розраховано на 10 порцій.

Приготування: існує легенда, за якою цей пиріг вдалося випекти лінивій дівчині, яка взагалі не вміла готувати, але хотіла вразити майбутнього чоловіка своїми кулінарними здібностями. Вона змішала усе, що попалось їй під руку, і поставила випікатись. В останню секунду дівчина згадала, що тісто все ж має бути не просто сухою сумішшю. І тоді вона з розпачу залила зверху усе склянкою молока і пішла з дому, щоб не бути осоромленою. Молодий чоловік, який нагодився саме тоді, коли по хаті розливався чудовий запах випічки, вийняв пиріг з печі, спробував і... одружився на дівчині, настільки пиріг йому сподобався.

Отож, в мисці змішати цукор, борошно, манку, розпушувач. Форму простелити кулінарним папером і висипати 1\3 сухої суміші. Яблука почистити, натерти на тертці з крупними вічками, змішати з корицею і цедрою. На суху суміш зверху викласти 1\2 яблучної маси. Далі знову суха маса - яблучна маса - суха маса. Зверху усе залити склянкою киплячого молока і ножиком густо поштрикати наскрізь усіх шарів, щоб молоко гарно зайшло у щілини. Випікати 45 хв. при 180*С. Подавати теплим з кулькою ванільного морозива.

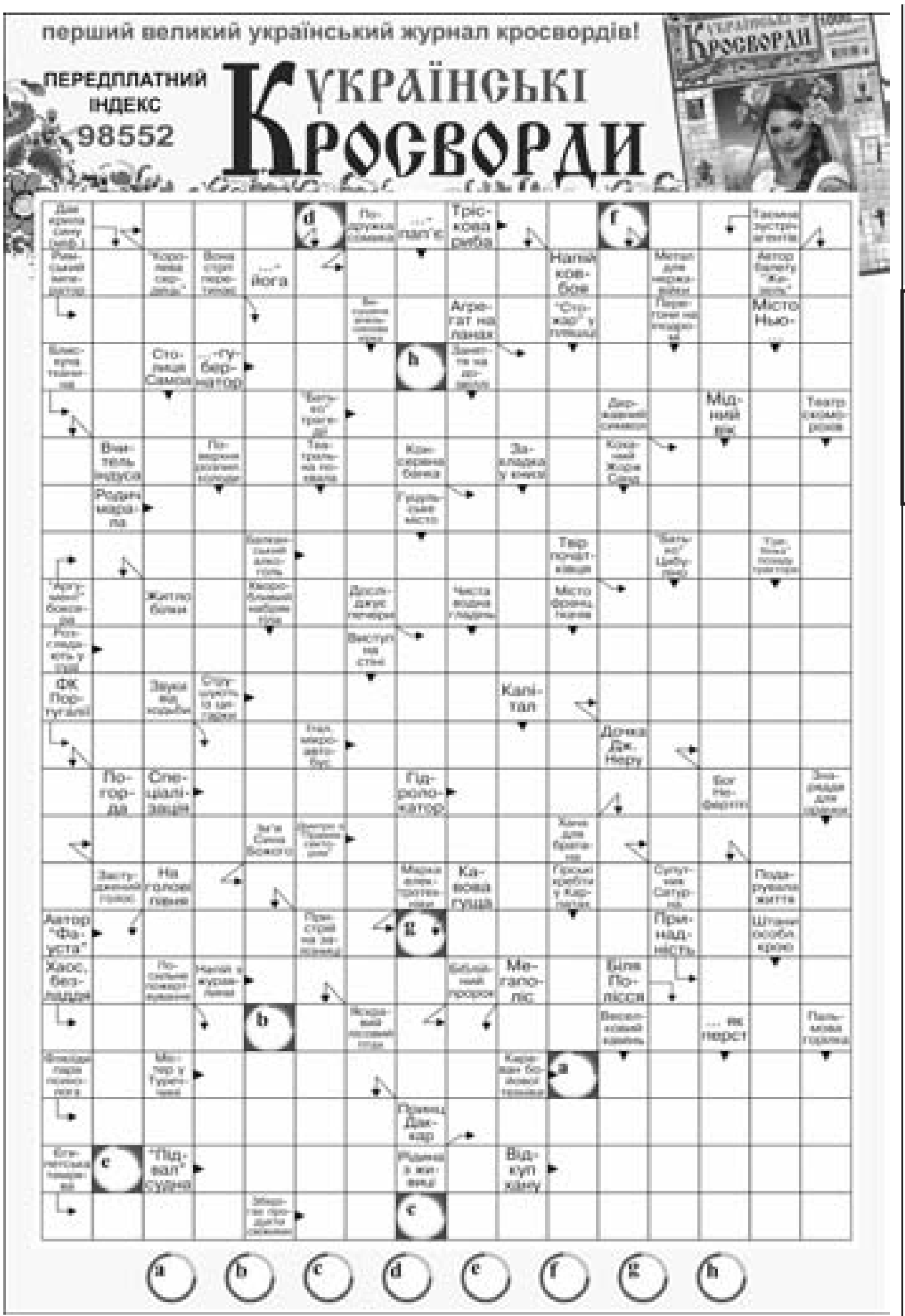

Відповіді

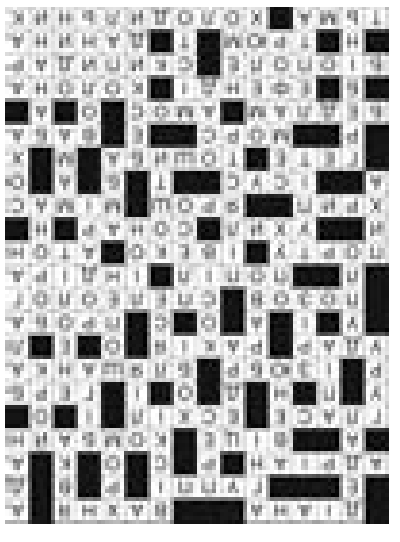

Ліворуч - символом Хабаровського аеропорту став літаючий ведмідь. Праворуч - ось як "познущалися" в інтернеті росіяни над цим логотипом.

Продаю

Продається, або обмін трикімнатна квартира на однокімнатну з доплатою. 61 кв. м., кімнати ізольовані, вікна та двері пластикові, вхідні двері броньовані, індивідуальне опалення. Адреса: м. Кременець, мікрорайон 3. **Тел: 096 74 87 649**

***

Двокімнатну квартиру в центрі Одеси, одна зупинка від залізничного вокзалу, поруч море. Ціна 55 тисяч у. о. Телефон – 0967022844.

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ФІРМА запрошує до співпраці бажаючих вкласти власні кошти для отримання прибутку. МЕХАНІЗМ ГАРАНТІЙ ТА ЗАСТАВУ ЗАБЕЗПЕЧУЄМО. Контактний телефон – (066) 0914600. Ольга.

Українські анекдоти

Оголошення біля під'їзду: «Пристойна молода пара візьме в оренду кімнату у вашій квартирі». Зверху від руки написано: «Пристойним здавати нецікаво».

* * *

- Офіціанте, чому рак, якого ви мені подали, має одну клешню?
- Він побився у казані з іншим.
- Подайте переможця.

* * *

Учителі та лікарі вийшли на мітинг з вимогою підвищення зарплати. З трибуни до них звертається чиновник:
- Вам робота подобається?
- Подобається! - відповіли мітингуючі хором.
- То ви хочете, щоб за задоволення вам платили?!

* * *

Досвідчений адвокат, який захищав на суді чиновника-хабарника, зумів довести: якщо чиновник - це слуга народу, то хабар, який він отримав, слід вважати щедрими чайовими. А за чайові криміналу немає.

* * *

Кандидат у депутати приховав судимість, але його впізнав член виборчкому, який з ним сидів у одній камері.

* * *

Уся російська історія може бути описана однією фразою: «А потім стало ще гірше».

* * *

- Тату, чому у нас немає машини?
- Тому, синку, що мамі у шубі тепліше.

* * *

Життя поділяється на два етапи: спершу немає розуму, потім - здоров'я.

* * *

Клієнт у ресторані запитує:
- Офіціанте, ця риба у вас свіжа?
- Не знаю, я тут лише тиждень працюю.

* * *

- Не розумію, чому такий пристойний ресторанчик назвали «Розбійницький»?
- Рахунок принесуть, зрозумієте.

* * *

Безуспішно намагаючись розрізати шматок м'яса, відвідувач ресторану кличе офіціанта:
- Візьміть м'ясо назад!
- Не можу, пане. Ви його подряпали.

* * *

Найвигіднішим товаром для експорту є демократія. Він не підлягає митному акцизу і доставляється будь-якими партіями крилатих ракет.

* * *

Демократія по-російськи - це горілка.

Наш ДЕНЬ
Громадсько-політичний тижневик.
Свідоцтво про державну реєстрацію ТР № 601- 201Р, видане 17 травня 2013 р.
Індекс видання – 68710.
Засновник і видавець Кушнірук З.А.

Редактор - Зіна КУШНІРУК.

Адреса редакції: м.Тернопіль, вул. Крушельницької, 18, офіс 409;
тел./факс (0352) 40-77-60;
http://nday.te.ua. e-mail nday-te@ukr.net

Банківські реквізити: отримувач – ФОП Кушнірук Зіна Антонівна, р/р №26006010939623, в ПАТ «Укрсоцбанк» м. Київ, МФО 300023, код 2265003402
Друк: ПП Зволейко А. Л., м.Чернівці, вул. Лесина, 31
тел./факс (0372) 54-45-46
Тираж 15013

Думки авторів можуть не збігатися з позицією редакції. Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти. Оригінали не рецензуються і не повертаються. Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.

Вітаємо!

Богдана Володимировича та Ольгу Василівну Гач
із с. Плотича Козівського району,

які відсвяткували 35 років спільного сімейного життя!

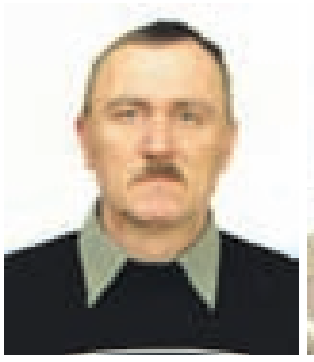

Здоров'я міцного бажаєм вам щиро,
Сімейної злагоди, спокою й миру,
Статків усяких: і хліб, і до хліба –
Хай Бог вам дарує на многії літа!
Хай оберегом вашої родини
Буде любов і вірність лебедина,
А Матір Божа у майбутні роки
Своїм покровом додає вам сили!

Щоб ви разом могли перемагати
Всі негаразди і сумні хвилини,
Щоб до ста літ разом вам зустрічати
І зими, й весни, свята й будні днини!
Хай дім ваш буде невичерпна чаша,
Добра і радості для всіх людей,
Нехай зігріє щирі душі ваші
Ще не один прекрасний ювілей!

З найкращими побажаннями та любов'ю дочка Лілія із сім'єю, син Олександр, тато Василь, брат Іван з дружиною Іриною.

Вітаємо!

Шановну, добру господиню, чудову дружину - берегиню сімейного затишку, люблячу матусю та щиру ласкаву бабусю
Надію Дмитрівну Гетьман
із с. Вимислівка Козівського району
з 55-річчям!

Мабуть, ще слів ніхто таких і не придумав,
Щоб в них вмістити щиро все про вас,
Ви – доброта і людяність, і мудрість,
Ми дуже любим і цінуєм вас!
Це не тільки ваше свято,
Радіють рідні й друзі теж,
Хай Бог пошле іще років багато,
Здоров'я, щастя, радості без меж!
Хай спокоєм наповнюється хата,
Достатком, миром, сонячним теплом,
Хай в гості приїжджають рідні й друзі –
Із радістю, із щирістю, з добром!
Хай Матінка Божа, Цариця Свята,
Дарує щасливі і довгі многії літа!

З найщирішими побажаннями та любов'ю чоловік Михайло, мама Юстина, доньки Люба, Марія, сини Андрій, Василь, зяті Олег, Степан, невістки Галина, Марія та внуки.

Вітаємо!

працівників Почаївського психоневрологічного будинку-інтернату - іменинників лютого 2015 року!

Ганну Олексіївну Костюк, Ольгу Іванівну Кліменчук,
Олексія Михайловича Самчука, Лесю Дмитрівну Ломоносову,
Ніну Іванівну Каняєву, Надію Іллівну Гнатюк, Софію Василівну Твердохліб!

Нехай же вам квітує цвіт!
В житті збуваються найкращі мрії!
І доля посилає многа літ,
Добра,бадьорості, любові і надії!

З повагою - колектив Почаївського психоневрологічного будинку-інтернату.

Тернопільський Робертіно Лореті здійснив свою мрію

Його усмішка підкорила чи не всіх українців. Його програш сколихнув Інтернет. 12-річний Ромчик Сасанчин, який закохав у себе глядачів першого сезону "Голосу. Діти", повернувся на співоче телевізійне шоу.

Два роки тому сором'язливий хлопчик із невеликого села Садки Заліщицького району вирушив до столиці, щоб здійснити свою мрію. Переборюючи хвилювання, він заспівав на сцені співочого шоу телеканалу "1+1". Сильний і глибокий голос маленького співака підкорив глядачів, але судді талант прогледіли. Усю країну зворушили сльози Ромчика, який помилково подумав, що до нього розвернулися всі тренери.

Уже наступного дня після ефіру Інтернет-простір "розривався" від обурених відгуків українців, які не могли зрозуміти, чому судді не обернулися, почувши такий сильний голос. Журналісти у своїх статтях називали дитину тернопільським Робертіно Лореті.

Лобода, Кароль та Скрипка зрозуміли свою помилку запізно, тому лише безсило розводили руками.

– Я ще раз хочу заспівати, – сказав тоді Ромчик, який після першої спроби в "Голосі" дивовижно швидко здобув прихильність мільйонів глядачів.

Після виступу на проекті у нього стрімко з'явилися групи підтримки. Активно підтримували Романа та його сім'ю і поза Інтернетом. Листоноші у Садках розповідають, що до села надсилали сотні листів із вітаннями й навіть пакунки з продуктами.

А якось після шоу мамі хлопчика подзвонив Міністр культури України і запросив її сина на навчання до Львова. Спершу батьки переживали, чи справиться хлопчик сам у великому місті. Вагався і Ромчик, але бажання досягнути своєї мрії перемогло.

– Спочатку відмовився, а потім подумав: що я маю робити в селі? Ніхто про нього не знає, навіть маршрутки до нас їздять нечасто. І вирішив: піду чогось нового навчуся, якусь професію здобуду. Дитині такий шанс раз у житті трапляється. Може, я зумію своїм талантом здобути хліб, а не лопатою, – якось дуже по-дорослому міркує Ромчик.

Сьогодні талановитий хлопчик навчається у Львівській музичній школі-інтернаті при консерваторії. Саме там хлопчик готувався до свого повернення на шоу.

Цього разу він заспівав для тренерів та глядачів пісню "Рідна мати моя" і розвернув одразу три крісла. Зіркові наставники відзначили талант і наполегливість Романа і, звісно ж, запропонували йому співпрацю.

– Твій голос проникає в серце. Такий тембр неможливо забути! – сказав після виступу Потап.

Тренером маленького співака стала Тіна Кароль. Наразі на проекті "Голос.Діти" тривають відбори учасників. А вже з березня почнуться так звані вокальні бої. Тоді глядачі можуть стежити за улюбленими співаками і голосувати за них. Підтримати мама просить і Ромчика.

– Я вдячна всій Україні, хто допомагає моїй дитині, – каже Євдокія Петрівна.

Окрім чудового голосу, хлопчик має ще багато талантів. Він чудово грає на баяні, акордеоні, фортепіано. Зараз освоює гітару. Дуже гарно малює. Вміє в'язати. Якось сам сплів собі шкарпетки. Любить грати з батьком з шахи, рибалити та неймовірно артистично розповідає гуморески.

Вдома за Ромчиком сумують. Батьки зізнаються: хата без нього порожня і незвично тиха. Але водночас пишаються своїм сином.

А маленький артист із невеликого села не приховує свого хвилювання, проте зізнається, що докладатиме ще більше зусиль, аби здійснити свою мрію.

– Не можна здаватися, – ділиться він думками. – Хоч буває важко, треба йти до кінця. І тримати в собі велику віру, якусь нездоланну просто.

ГОРОСКОП

з 4 до 10 лютого

Овен

На цьому тижні приділіть увагу тим справам, які довго відкладали. Можливо, саме серед забутих ідей ви знайдете те, що вам потрібно.

Телець

Якщо відчуваєте, що необхідно взяти на себе додаткові зобов'язання, дійте. Не намагайтеся зробити дуже складне – зараз героїзм ні до чого.

Близнюки

Якщо ви не задоволені життям, скористайтеся моментом, щоб внести деякі корективи. Шопінг відволікатиме вас від сумних роздумів.

Рак

На цьому тижні, як ніколи, актуальні зміни на краще. Якщо щось не виходить, зверніться по поради до авторитетної людини.

Лев

Усе, що обіцяли, доведеться виконати. Насамперед це стосується службових справ і стосунків із партнерами. На вихідні можете планувати поїздку – гарні враження гарантовані.

Діва

Не соромтеся ставити людей на місце, інакше зробите собі тільки гірше. Не забувайте про свої обов'язки.

Терези

Ви здатні на вчинки, які не всім зрозумілі. В яке саме русло направити свою енергію – вирішувати вам. Покупки на цьому тижні будуть успішними.

Скорпіон

Найближчим часом конфлікти з керівництвом та оточуючими будуть доволі частими. Дійте так, щоб не спалювати мости.

Стрілець

На роботі вас чекає аврал, зосередьтеся на найголовніших справах. Найвдалішими будуть спільні проекти.

Козеріг

Доведеться чітко розділити бажане і можливе – це допоможе не витрачати марно сили. Сімейні справи потребують особливої уваги.

Водолій

Що б не відбувалося навколо, будьте впевнені у своїх силах. Неприємності сприймайте як шанс. Наприкінці тижня відвідайте батьків.

Риби

Не витрачайте сили на роботу, знайдіть можливість приділити увагу сім'ї. Ви вчасно підтримаєте ідеї близьких.